

МИНИСТЕРСТВО НА МЛАДЕЖТА И СПОРТА

Съдържание

"Скъпи, Ориентировачи" (част 2) 03	
Купа "България" 2024	08
SEEOC 2024	12
Българска Паркова Купа 2024	14
Купа "Странджа" 2024	16
Първото О-състезание	17
Старт в О: Марин Диков.....	18
Старт в О: Никола Бегелев	20
Старт в О: Георги Жълтов.....	22
След 30 години: Интервю с Пепа Милушева (част 2)	26
За тренировките, приспособяване- то и дисциплината	28
Студенското Световно, Банско..	30
Първо О-състезание в Бахрейн	32
Сестрите Дякови	34
Лагерите на Вариант 5	35
Есенен лагер край с. Мийковци.....	36
И за постоянството	37

Редакционна колегия

Гл. редактор: проф. Атанас Георгиев, г-р
Омг. редактор: Константин Койнов
Красимир Данаилов, Валентин Каменаров,
Иван Сираков, Ради Ганев, Силвия Шандуркова,
Костадин А. Новаков, Стефан Йорданов, Тодор Педев,
Георги Далаков, Георги С. Бургов
Дизайн: Светлин Г. Бургов
Предпечат и печат: БФО
Фотографии: БФО,
Фейсбук - лични профили и клубни сайтове,
Валентин Каменаров, Иван Сираков, Тодор Стратиев,
Тодор Педев, Атанас Георгиев, Силвия Шандуркова,
Константин Койнов, Стефан Йорданов,
Craftsbury Green Racing Project

ISSN 1312-6849

Предна/Задна корица: 70 години О в БГ
Купа "България" 2024, "Узана", Габрово

ДРАГИ ПРИЯТЕЛИ,

(ПРОДЪЛЖЕНИЕ ОТ ПРЕДИШНИЯ БРОЙ)

През цялата 2024 година продължи-
хме да честваме нашият 70-го-
дишен юбилей! С голяма радост
и вълнение споделям всичко, което ме
вълнува и е продължение на статията
от последния брой на списанието.

Освен това, в този юбилеен брой ще се
насладите на статии и интервюта с
наши шампиони и ветерани - легенди на
българското ориентирание. Ще отбеле-
жим и големите международни прояви,
които нашата федерация и българските
ориентировачи са организирали по най-до-
брия начин.

Тази година нашите национални отбори
мъже и жени, младежи и юноши и девой-
ки, ръководени от старши треньора Иван
Сираков ни зарадваха със спечелената
отново купа на Югоизточна Европа. Това
е чудесен подарък за юбилея. Това, което
през 2022 и 2023 г. бяхме загубили. Тази
купа от 2003 г. до 2021 г. без прекъсване
безапелационно я печелехме, сега отново
е наша!

През юбилейната 2024 година Национална-
та купа "България" край Узана ни направи
истински щастливи с рекордния брой 1003
участници за юбилея. Това бяха чудес-
ни състезания, в които всички участни-
ци на финала получаваха юбилеен медал
"70 години ориентирание в България",
за което трябва да благодарим, освен на
председателя - Красимир Данаилов, и на
спонсора - Пламен Йорданов. Всички ве-
терани над 70 години получиха и плакет с
благодарност от БФО за приноса си раз-
витието на ориентиранието.

Големи са проявите, които нашата феде-
рация е организираща и организира през
годините. През 1965 година Междунаро-
дната федерация по ориентирание (МФО)
проведе в района Камчия третия си кон-
грес. През 1994 година отново в района
на Варна се проведе поредния конгрес на
МФО, на който от името на Министерски
съвет, като зам.-председател на КМС,
поздравих участниците. Голямо признание
за нас бе провеждането на първото голя-
мо международно състезание по ски-ори-
ентирание през 1972 година в района Ве-
линград. Това стана с активното участие
на Марин Диков и Никола Спасов.

На нашата страна бе поверено и провеж-
дането на Световните първенства по
ски-ориентирание през 1977г., през 1986
г. както и през 2002 година. БФО бе до-
макин и на Европейските първенства по
ски-ориентирание край Велинград, м. "Ста-
рина" през 2018 г. и Чепеларе през 2022 г.
Освен това организирахме и Световна
купа по ски-ориентирание на Узана, Габро-
во, и младежки Световни първенства по

ски-ориентирание през 1999 г. край Юндола
и през 2008 г. с център Доспат. Послед-
ното състезание бе и Световна купа по
ски-ориентирание за мъже и жени.

Организирахме и Световно първенство
по ориентирание за младежи край Варна
през 1999 г. както и Световно първен-
ство за младежи с център Боровец през
2014 година. Директор на състезанието
бе Тодор Педев. Нашата федерация бе
домакин и на Европейско първенство по
ориентирание през 2010 г. край Приморско.
Два пъти през 2002 г. край Варна и 2024
г. край Банско нашата страна бе домакин
и на Световни студентски състезания.
Организирахме и Европейски първенства
по ориентирание през 2018 г. и през 2023 г.
за юноши и девойки с ръководител - Кра-
симир Данаилов, и главен технически ръ-
ководител - Георги Карталов. Домакини
бяхме и в големите състезания по коло-
ориентирание. Организатори бяха Диан Бо-
нев и Иван Сираков на Световната купа
през 2022 г., което бе и Световно първен-
ство за ветерани с център Търговище. В
юбилейната 2024 година организирахме и
Световно първенство по коло-ориентира-
не с център Шумен. Директор на състе-
занията бе Тодор Педев.

Не може да не отбележим и изключител-
ното жизнерадостно участие и на наши-
те ветерани начело с 85 годишния Дичо
Гогов, 90 годишния Григор Калоянов, и
над 75 годишните Никола Бегелев, Ненчо
Миленов, Тодор Стратиев, Стоян Икони-
ев, Стойчо Джеджев. На състезанията
от гържавния календар впечатляващо е
масовото участие на ветераните. Тук
задължително трябва да се отбележи
спечелените четири световни титли
на доктор Цветан Тодоров в спринта и
световната титла на Ивайло Иванов в
дългата дистанция от световното пър-
венство през 2017 г. за ветерани в Нова
Зеландия, където доктората спечели чет-
въртата си титла.

В областта на детско-юношеския спорт
трябва да се отбележи организиране вся-
ка година на лагери на НО под ръковод-
ството на Красимир Данаилов, Валентин
и Камен Каменарови, Тодор Педев, Ивайло
Иванов, Иван Сираков, Иван Беломъжев,
Георги Карталов, Диан Бонев, Владимир
Атанасов, лагери в Чехия под ръковод-
ството на Симеон Венев с фирма "Оланг".
През 2023 и 2024 година се провеждат
чудесни пролетни лагери край Варна под
ръководството на новия председател
на Летния комитет Владимир Атанасов,
на новия председател на БФО Красимир
Данаилов и на членове на УС на БФО и
спонсори като Ивайло Иванов, Костадин
Новаков, Бойко Рачев, Пламен Иванов и г-р
Цветан Тодоров.

Много радващо е организирането на лагери в Швейцария на деца под ръководството на Диан Бонев и Марк Лемау от КО "Вариант 5" Търговище. Това се прави всяка година и е чудесен пример за подкрепата на нашите приятели от Швейцария. Също така ежегодното спонсориране от Кристиан Фихтер (Швейцария) през последните девет години за участие на деца в купа "Великден" край Търговище. За всичко това са нашите горещи благодарности.

Почти във всички наши състезания има маркирани трасета за най-малките деца. След състезанията най-малките, всички деца, които са участвали печелят награда - лакомство, сувенир, а понякога и златен медал.

Като председател на БФО от 2003 г. и сега - след 11 август 2019 г. - като почетен председател, винаги през всички тези години, настоятелно моля техническите ръководители на маршрутите за М12 и Ж12 години да бъдат достъпни, защото за най-малките, които от маркираните трасета минават към ориентиране с карта, няма такова понятие "загубени километри" (по братя Йегестрьом), а е важно децата лесно да намират контролните точки.

Във всички мои разговори с треньорите на деца и юноши, настоявам да не се говори за класиране, а за това как са преминали маршрута, че истинска радост децата ще имат само ако без грешки, сами са преминали през к.т. и са завършили успешно състезанието.

Организирахме и няколко семинара по проблемите на съдийската и треньорска работа. Много добър бе този през 2017 г. в "Ксифор", край Велико Търново, по проблемите на реамбулацията (направата на нови карти) и този в София, в НСА "В. Левски" през 2018 г., по треньорската работа и борбата срещу употребата на допинг. На последния, споделих своя богат положителен опит Кирил Николов-Дизела, Иван Беломъжев, Иван Сираков и Тодор Педев.

След известна пауза, организаторите начело с Камен и Валентин Каменарови през 2015 г. възстановиха състезанията от Парковата Купа (стартираше през 2006 г.)! Тук задължително трябва да благодарим на двамата братя за всеотдайната им работа, когато работиха като председател на Летния комитет (Камен) и председател на Треньорския съвет (Валентин).

Относно финансовата част и подпомагането с други средства следва най-напред да започнем с Министерството на младежта и спорта, което чрез Българския спортен тотализатор финансира всички спортни федерации в нашата страна. Сърдечно да благодарим на всички наши спонсори, които най-много са помагали и

помагат през всичките тези - и особено в последните години. Трудно е да се изброят всички, но все пак трябва да посочим нашите най-големи спонсори и помоществуватели: "Илина", "Бризос", "SIGN", "GI plast", "Novakov Energy Consulting", "Loggator", "Gold Nutrition", "Siven". Спонсорите на националните ни състезатели: Марк Лемау, Кристиан Фихтер, Вариант 5, Костагин Ив. Новаков, Михаил Масарлов, Димо Чолаков, Пламен Иванов, Ивайло Иванов, Диан Бонев, Камен Каменаров, Пламен Йорданов, Станимир Енчев, "Оланг", "Alexander Logistics", "София-Ауто", "Соломон", "Kraft", "ХСО Advencher", "№1 Advertising" и гр.

Задължително следва да подчертая, че нашите съдии и реамбулатори бяха в основата и на подготовката и провеждането и на Европейското първенство по ориентиране за юноши и девойки край Струмица, Македония, през 2014 година, на което бе дадена висока оценка от Европейската работна група.

Нашите реамбулатори: Георги Хаджимитев, Георги Карталов, Георги Бургов, Валентин Гърков, Валентин Владимиров, Валентин Каменаров, Камен Каменаров, Димитър Календжиев, Владимир Атанасов, Петър Доганов, Диан Бонев, Венелин Иванов, Пламен Райков, Коста Иванов, Христофор Господинов, Михаил Черноголов, Илиян Дянков, Костагин А. Новаков, Венелин Иванов и много други направиха за последните 20 години над 250 нови карти, което е голяма крачка напред.

Сега, през 2024 г., на Световните ученически игри, в Бахрейн картата бе изработена от Петър Доганов. Състезанията в Бахрейн бяха организирани и проведени от български технически екип, под ръководството на президента на техническия комитет на Международната ученическа федерация - Тодор Педев, и с активното участие освен на Петър Доганов, на Венци Венев и Антон Гочков.

За първия и втория период от развитието на ориентирането бяха защитени кандидатски (сега докторски) дисертации от Иван Янакиев, Михаил Галов, Георги Жълтов, а по-късно и от Атанас Георгиев, Валентин Гърков. През периода 2004 - 2019 година бяха защитени пет нови докторски дисертации по проблемите на ориентирането - Валентин Владимиров (2008 г.), Тодор Педев (2011 г.), Илиян Илков (2013 г.), Антон Гочков (2015 г.), Петър Доганов (2018 г.). През 2022 година успешно защити своята дисертация и Иван Сираков, а през 2024 г. - и Лилиана Гоцева.

Издадени бяха и нови книги "Изработване на топографски карти за ориентиране" с автори - Валентин Гърков и Валентин Владимиров, "Модел на спортна подготовка в ориентирането" и "Магията на ориентирането" с автор - Атанас Георгиев,

"Организация на състезания по ориентиране и специфика при очертаването на състезателните маршрути" на Тодор Педев., "Беговата подготовка в ориентирането" на Валентин Гърков, "Топографска подготовка и ориентиране" на Александър Шопов.

Категора "Туризм, алпинизъм и ориентиране" към НСА "В. Левски" вече повече от 50 години подготвя кадри за нашия спорт. Наши съдии и реамбулатори завършили специалност "Ориентиране" са уважавани специалисти, които МФО е определила като международни контролори по ориентиране и ски-ориентиране.

Всички състезания от Държавния спортен календар се провеждат успешно, както и големите международни състезания за купа "България" (първите такива са от 1977 г. край Белоградчик). Започна и се утвърди като голямо международно състезание и купа "Великден" със спонсори от Швейцария и организация от КО "Вариант 5" от Търговище. Традиционно стана състезанието за купата на в. "Ехо", на който купите се връчват от главния редактор на вестника. През последните години започнаха да се провеждат и състезанията от нокаут-спринт във Велико Търново от клуба с председател Александър Атанасов. Да не забравим и Черешовата Купа, организирана от Кюстендилци и дупничани!

Правейки задълбочен анализ на успехите, както и за нерешените проблеми, трябва да отбележим, че след демократични промени нашите състезатели начело с Кирил Николов-Дизела, Иван Сираков, Ивайло Каменаров имаха чудесната благоприятна възможност да се състезават и за клубове от Швеция, Норвегия и Финландия, да тренират заедно с най-добрите в света. Те имаха и изключителната възможност да се подготвят на скандинавски терени с висококачествени карти и маршрути, което повиши много техните спортно-технически качества и резултати. Последните години, още повече подобри своите резултати и Илияна Шандуркова - Илиева, която работи и живее в Халден, Норвегия.

Невероятният Станимир Беломъжев, както и Антония Григорова, допринесоха със Световни и Европейски титли, и призови класирания в ски-ориентирането.

Въпреки трудностите и независимо че членският внос е нисък в сравнение с другите федерации, сега - за последната 2024 г. - има регистрирани 49 клуба по ориентиране с близо 1300 картотекирани състезатели.

Започнахме през 2005 г. издаването и на списание Българско ориентиране, което очаква вече своя 20 брой. Поради ограничени обем на тази статия, тук е невъзможно да се споменат всички факти

и личности, които са оставили диря в седемдесет годишната история на ориентирването в България, но задължително трябва да се отбележи, че през цялото това време основен мотив е обичта към любимия спорт и голямата всеотдайност на всички български ориентировачи, които, убеден съм, ще продължат и занапред.

Когато правим анализ в исторически план на дейността на българските ориентировачи в различните периоди трябва задължително да се отбележи, че за разлика от първите два периода, когато имаше много повече средства, сега, в третия период (след 1993 г.), много наши председатели и дейатели от клубовете организират, провеждат, или участват в състезанията, изцяло на свои средства, за да го има ориентирването. Така на практика всички български ориентировачи са спонсори на нашата, на своята дейност. Българската федерация по ориентирване - това са всички клубове, всички ориентировачи, а не само управителният съвет. Ще спомена и дъщерите, повече от 20, години на всеотдайност на единствения щатен служител, винаги готов и безкористен генерален секретар Константин Койнов. За частие неговата много добра дейност, сега се продължава от Красимир Данаилов с професионално умение, точност и вещина. Съвсем заслужено Красимир Данаилов бе избран за председател през 2023 година!

За всичките тези 70 години Българската федерация по ориентирване си извоюва заслужено място като федерация със способни и високо отговорни дейатели на ориентирването и ски-ориентирването. Не можем да не отбележим, че за последните 20 години нашата страна е безапелационен лидер във всичките състезания на Балканите и по-късно за Югоизточна Европа. Само през 2022 и 2023 година сме втори в комплексното класиране по държави. В съвета на МФО за няколко години бе Йорданка Мелниклийска. Лицензирани контролори (адвайзери), както бе отбелязано, са Валентин Гърков, Тодор Педев, Георги Хаджимитев, Лъчезар Илиев. В съвета на Асоциацията на Югоизточна Европа Константин Койнов е вицепрезидент, а Атанас Георгиев е почетен президент.

Задължително ще отбележа, че 70 години българските ориентировачи и Българската федерация по ориентирване са винаги подпомагани и от ръководителите на туристическите дружества и БТС. Нека да им благодарим на всички тях, начело с всеотдайния председател на БТС - Венцислав Венев!

Накрая искам най-сърдечно да благодаря на всички вас - неуморните български ориентировачи, които с много любов и страст правят всичко, за да го има нашия любим спорт!

ЧЕСТИТ ЮБИЛЕЙ!

In the jubilee year of 2024 for the Bulgarian Orienteering, the National Cup "Bulgaria" near Uzana made us truly happy with the record number of 1003 participants for the anniversary. These were wonderful competitions, in which all participants in the final received a jubilee medal "70 years of orienteering in Bulgaria". All veterans over 70 years old also received a plaque with gratitude from the BOF for their contribution to the development of orienteering.

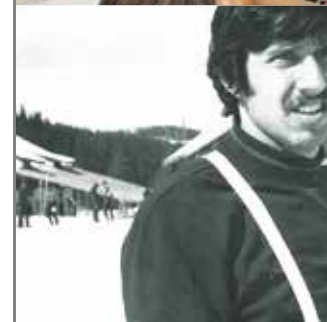
The events that our federation has organized and organizes over the years are great. In 1965, the International Orienteering Federation (IOF) held its third congress in the Kamchia region. In 1994, another IOF congress was held again in the Varna region. A great recognition for us was the organization of the first major international Ski-Orienteering competition in 1972 in the Velingrad region. This happened with the active participation of Marin Dikov and Nikola Spasov. Our country was also entrusted with the holding of the Ski-Orienteering World Championships in 1977, in 1986, and in 2002. BOF also hosted the European Ski-Orienteering Championships near Velingrad, Starina area in 2018 and Chepelare in 2022. In addition, we organized the Ski-Orienteering World Cup in Uzana, Gabrovo, and the Junior Ski-Orienteering World Championships in 1999 near Yundola, and in 2008 with the Dospat center. The last competition was the Ski-Orienteering World Cup for men and women. We also organized the Junior World Orienteering Championships near Varna in 1999, as well as the Junior World Championships with the center in Borovets, in 2014. Our federation also hosted the European Orienteering Championships in 2010 near Primorsko. Twice, in 2002 near Varna and in 2024 near Bansko, our country also hosted World Student Competitions. We also organized the European Youth Orienteering Championships in 2018 and 2023. We were also hosts in the major Bike-O competitions and the World Cup in 2022, which was also the World Championship for Veterans with the center in Targovishte. In the anniversary year of 2024, we also organized the World Orienteering Championships with the center in Shumen.

As the Chairman of the BOF (2003-2019) and since then to now - BOF Honored Chairman, I have always encouraged the coaches of children and insist on not talking about ranking, but about how they get through the route, that the children will have true joyful experience, only if (without major mistakes) they get the controls themselves and successfully complete the competition.

We have to mention the exceptionally cheerful participation of our veterans, led by 85-year-old Dicho Gogov, 90-year-old Grigor Kaloyanov, and over 75-year-old Nikola Bedev, Nencho Milenov, Todor Stratiev, Stoyan Ikoniev, Stoycho Dzhedzhev. The mass participation of veterans in the competitions on the state calendar is impressive. Here it is imperative to note the four world titles won by Dr. Tsvetan Todorov in the sprint and the world title of Ivaylo Ivanov in the long distance from the 2017 World Championship for Veterans in New Zealand, where the doctor won his fourth title.

Finally, I would like to express my heartfelt thanks to all of you - the tireless Bulgarian orienteers, who with much love and passion do everything to ensure that our beloved sport exists!

HAPPY 70th O-ANNIVERSARY!

КУПА "БЪЛГАРИЯ" 2024: ПРАЗНИКЪТ ЗА 70 ГОДИНИ ОРИЕНТИРАНЕ В БГ

За първи път в историята на ориентиранието, географският център на България - курортната местност "Узана", стана и център на най-голямото състезание за годината - 48-мата купа "България".

Организатор бе клуб №1 по ориентирание от 2012 година до 2023 година - "Узана" Габрово. Вдъхновени от идеята да направят състезание на това приказно място, организаторите вложиха всички усилия в подготовката му.

В края на месец юли, най-широката билна поляна, разположена на 1300 м.н.в. в Стара планина, събра заедно всички любители на ориентиранието.

Интересът беше голям - точно 1003 регистрирани участника от 51 клуба в страната и 60 участници от Румъния, Турция, Украйна, Великобритания, Ирландия, Италия, САЩ, Швеция, Норвегия, Финландия. Най-възрастният участник беше в група М-90 - Григор Калоянов. Елитните групи бяха спечелени от Боян Иванджиков ("Валди" София) и Илиана Илиева ("Узана" Габрово).

Силвия Шандуркова

За празника на
Българското ориентирание:
Купа "България" 2024
Узана, Габрово

Зад отличната организация, карти и маршрути стояха 65 доброволци, членове на клуба, начело с председателя и главен съдия Петко Игнатов, главният технически ръководител Лъчезар Илиев и Георги Хаджимитев, който направи реамбулацията на картите.

Организаторите се бяха погрижили за осигуряване на места за бивакуване с палатки и каравани, детски кът, кетъринг и много награди. Всичко това беше възможно с помощта на Община Габрово и спонсорите на състезанието. За отбелязване на **70 години ориентирание в България**, специално бяха изработени юбилейни медали за всички участници.

Прекрасната природа, хубавото време и приятелската атмосфера направиха тези състезания незабравими.

КУПА "БЪЛГАРИЯ" 2024, ДЕН 3, М/Ж21Е

The geographical center of Bulgaria - the resort area "Uzana" - became the center of the biggest competition of 2024 year - the 48th "Bulgaria" Cup. The organizer was the orienteering club No.1 from 2012 to 2023 - "Uzana" Gabrovo. Inspired by the idea of holding a competition in this fabulous place, the organizers put all their efforts into its preparation.

At the end of July, the widest ridge meadow, located at 1300 m above sea level in the Stara Planina / Old Mountain, brought together all orienteering enthusiasts. The interest was great - exactly 1003 registered participants from 51 national clubs and 60 participants from Romania, Turkey, Ukraine, Great Britain, Ireland, Italy, USA, Sweden, Norway, Finland. The oldest participant was in M90 - Grigor Kaloyanov. The elite groups were won by Boyan Ivandzhikov ("Valdi" Sofia) and Iliana Ilieva ("Uzana" Gabrovo).

65 volunteers and the members of the club, led by the Chairman and Chief Manager - Petko Ignatov, the Technical Manager - Lachezar Iliev, and Georgi Hadzhimitev, who drew the maps, stayed behind the excellent organization, maps and routes.

SEEOC 2024: БЪЛГАРИЯ ОТНОВО ШАМПИОН НА БАЛКАНИТЕ

Националният отбор на България отново е Номер 1 на Балканите, след като си върна отборната купа на Шампионата на Югоизточна Европа в Бергама, Турция (SEEOC 2024).

След две години, в които страната ни не успя да стигне до първото място сред нациите на Балканите, сега тимът по категоричен начин спечели отборната купа, доминирайки през всичките четири състезателни дни на първенството в южната ни съседка.

Шампионатът на Югоизточна Европа се провежда от 2011 година насам като естествен продължител на Балканското първенство по ориентирание, зародило се още през 70-те години на XX век. България е абсолютен доминант на Балканите от появата на ориентиранието, като единствено през 2022 и 2023 г. страната ни не успя да стигне до купата, но сега отборът показва реакция и заслужено спечели в Турция.

Резултатите на националния отбор бяха повече от добри, поне на фона на последните две години. Аз също бях част от отбора (M21E) и смея да твърдя, че (с малки изключения) доминирахме във всички възрастови групи (16, 18, 20, 21 г.) през четирите дни и в двата пола. България

завоюва общо 39 медала, като 20 от тях бяха златни. Особено силен бе първият състезателен ден - средната дистанция, където 7 от 8 възможни титли отидоха при български състезатели.

На следващия ден - дългата дистанция, България стигна до 6 балкански титли. 5 титли бяха спечелени в третия ден - щафетите, които са най-важни за отборното класиране. Най-слаб се оказа последният ден - спринтът, в който взехме само 2 балкански титли. И двете бяха спечелени в елитните групи: до голяма степен очаквано, тъй като мъжете и жените се намирахме в "спринтовата" година заради "спринтовото" Световно първенство в Шотландия и малко или много се бяхме специализирали повече от другите нации върху тази дисциплина.

Всички тези резултати помогнаха за убедителната победа на България в отборното класиране по нации. И макар конкуренцията на SEEOC да не е "мерило" за нивото на българското ориентирание, шампионатът в Турция все пак ни даде добра отправна точка за посоката, в която вървим. А тя несъмнено е положителна, с нов и енергичен "израец" треньор, който за няколко месеца успя да създаде стра-

хотна атмосфера в националния отбор - Иван Сираков.

През месец март Българска федерация по ориентирание назначи Иван Сираков за треньор на националните отбори в лятното ориентирание. Задачата не е лека, най-вече заради широкия спектър от състезатели - от най-малките (16-годишни) до най-големите (елитните групи). Иван обаче е много опитен състезател и отговорен човек, който не се отказва лесно. А и познава достатъчно добре трудностите на работата, с която се е захванал.

Връщайки се на Шампионата на Югоизточна Европа, искам да отбележа, че за последните десетина години не съм виждал толкова сплотен български отбор, с такава приятелска среда и атмосфера. През всичките 4-5 дена в Турция всички 30 състезатели бяха като едно цяло - подкрепяха се, състезаваха се, забавляваха се. От най-малки до най-големи - всички заедно. А накрая всеки си тръгна от шампионата щастлив и удовлетворен от преживяването. Отбелязвам това, защото социалният елемент е водещ фактор в нашия спорт - и играе важна роля и за пос-

Стефан Йорданов
Националният ни отбор - отново шампион на Балканите и по-сплотен от всякога

тигането на високи спортни резултати, каквито всички се надяваме да гледаме отново.

Лично за мен, основната заслуга за сплотения колектив е на Иван Сираков и на хората, които му помагат. За тези няколко месеца, в които е треньор, той успя да постави добри основи за развитието на българския отбор в следващите години. Най-важното: успя да мотивира и да върне желанието на всички в отбора, да създаде приятелска среда и да направи колектив, който да работи заедно по лагери и състезания.

Като национален състезател познавам добре вижданията на Иван за развитие на националните отбори. За мен бъдещето на националния ни отбор е в сигурни ръце - с правилната нагласа и с хубави идеи, за които е необходимо време и търпение да се реализират. Затова и моят призив е да подкрепяме отбора, треньора, състезателите - и да им спестим неуместни критики, за да могат всички те да работят спокойно за реализирането на потенциала си.

Bulgarian National Team once again is #1 in the Balkans after reclaiming the Team Cup of the Southeast European Championship in Bergama, Turkey (SEEOC 2024). After two years, in which our country failed to reach the first place among the Balkans' nations, now Bulgaria dominated in all four championship's days.

The Championship of Southeast Europe has been held since 2011 as a natural continuation of the Balkan Orienteering Championship, which originated in the 1970s. Bulgaria has been absolutely dominant at the Balkans, excluding the years 2022 and 2023.

The results of the National Team this year were more than good. The author of this article, Stefan Yordanov, was also part of the team (M21E) and he dares to say that (with few exceptions) Bulgaria dominated all groups (M/W 16, 18, 20, 21) in all four days. Bulgaria won a total of 39 medals, 20 of which were gold. The first competition day was especially strong - the middle distance, where seven out of eight possible *gold*s were won from Bulgaria.

All these results contributed to the Bulgarian victory in the team ranking by nations. And although the SEEOC competition is not as powerful "measure" for the level of the Bulgarian orienteering as e.g. the Bulgarian National Championship is, the sport event in Turkey gave us a good starting point and direction. And this direction is undoubtedly the right one - after the new and energetic "playing" coach - Ivan Sirakov, who managed to create a great atmosphere in the team for several months.

SEEOC
SEEMC
2024

БЪЛГАРСКА ПАРКОВА КУПА 2024

ЧУДЕСЕН ФИНАЛЕН АКОРД НА ПАРКОВАТА КУПА-2024. БРАВО РАДНЕВО!

И през 2024 година Националната верига по спринтovo ориентиране "Българска паркова купа" стартира надеждно и финишира успешно.

Браво на организационния и съдийски екип на СКО "Компас" - Раднево, които организираха и проведеха по чудесен начин финалните два кръга. Личеше си много добрата предварителна подготовка. В началото на годината ръководителите на клуба увериха Организационния комитет на БПК, че Раднево ще се справи успешно, като получи това домакинство. Настоятелното тяхно искане бе основателно и заради това, че Раднево чества тази година две юбилейни дати - 60 години като град и 50 години спортно ориентиране. В града навсякъде имаше разлепени големи афиши с над десетина културни и спортни прояви, с които ще отбележи честването на годишнината на града и на първо място бе записана проявата по ориентиране. Организаторите в лицето на Кольо Тодоров, Слав Илиев, Павлинка Илиева, Десислава Миланова, Кевезим Козарев, Коста Михов, подпомогнати от опитния картограф Диан Бонев си утвържиха на обещанието за добро провеждане на стартовете. Тежестта върху техническата част

отново бе върху Диан Бонев, който подготви две много добри спринтови карти в двете части на града с интересно планирани контроли и вариантни отсечки. Финалът и на двата кръга бе на площада пред Община Раднево. Преди започване на състезанията кметът на Раднево, г-н Георги Петров, прие в кметството организаторите на двата кръга и председателя на БФО, г-н Красимир Данаилов, поздравя ги за интересните инициативи, които предлагат на обществото и ги увери, че и за бъдеще Община Раднево ще бъде гарант на нови прояви по спортно ориентиране. БПКупа е проява от национално значение, но Раднево може да приеме и организира и най-висше състезание в рамките на страната - Държавно първенство. Г-н Данаилов изказа благодарност от името на БФО за сътрудничеството и помощта на Общината към местния клуб "Компас" и проявите по ориентиране и отплати Кмета с възпоменателен плакет "70 години ориентиране в България".

Още няколко думи за организацията - всичко бе добре измислено от организационна и материална гледна точка - стартове и финална арена, на всяка контрола имаше съдия, полицейски патрулиращи коли на възловите места на оживените улици и дружи подробности. А и наградите на призворите бяха различно интересни от

Валентин Каменаров

Спринтovo ориентиране
СЕЗОН 2024, четири кръга:

1. Кръг: В. Търново
2. Кръг: Бургас
- 3-4. Кръг: Раднево

Община В. Търново

Община Бургас

Община Раднево

традиционните. Още един път - **Браво, Раднево!**

Поздравления и за много добрата организация на първия кръг на БПК в град Велико Търново с домакин СКО "Трапезица 1954" - конструирани маршрути в интересната плетеница по старинните улчички в старопрестолния град и втори кръг в град Бургас с трасета в Морската градина, с домакин КСО "Странджа".

Основни двигатели на първите два кръга са неуморните организатори Александър Атанасов, Марияна Атанасова, Валентин Шишков, Апостол Атанасов от СКО "Трапезица 1954" и Софка Томова, Любомир Томов, Боян Колев, Апостол Апостолов, Дафинка Скарлатова от КСО "Бургас". Всички те, както и техните екипи получиха адмирации от състезатели и ръководители за положен труд за много добро организиране и провеждане на кръговете.

За да я има и бъдеще, Национална верига по спринтovo ориентиране, и да служи както за успешни стартове на младите ориентировачи, така и на напрежната конкуренция при утвърдените национали, ще се надяваме на нови и нови кандидатури за домакинства и през следващите години. Електронната поща bul.park.cup@gmail.com очаква предложенията на клубовете-домакини. Традиционно БПК се провежда в диапазона 4 до 6 кръга. ✓

ПРИЗВОРИТЕ В КРАЙНОТО КЛАСИРАНЕ НА БЪЛГАРСКА ПАРКОВА КУПА 2024

М 12	точка	М 50-55	точка	Ж 35	точка
1. Михаил Тодоров	94	1. Стилян Стоев	100	1. Лидия Иванова	90
2. Хрисимир Христов	88	2. Милен Миланов	66	2. Марияна Атанасова	56
3. Мартин Георгиев	60	3. Светослав Стоянов	63	3. Стоянка Ангелова	55
М 14	точка	М 60-65	точка	Ж 40-45	точка
1. Лъчезар Станимиров	83	1. Константин Койнов	105	1. Йоана Христова	67
2. Мартин Емин	56	2. Пламен Ганев	64	2. Мария Събева	65
3. Лъчезар Ярославов	51	3. Кирил Събев	51	3. Виолета Пенкова	53
М 16	точка	Ж 12	точка	Ж 50-55	точка
1. Атанас Райков	88	1. Йоана Николова	82	1. Милица Радева	90
2. Александър Педев	46	2. Бистра Нейчева	65	2. Милен Маринова	42
3. Димитър Карагьозов	43	3. Симай Хасан	58	3. Виолета Минчева	40
М 18	точка	Ж 14	точка	Ж 60-65	точка
1. Стефан Стефанов	83	1. Деница Димитрова	91	1. Ангелина Кулева	100
2. Денис Новаков	63	2. Йоана Егова	71	2. Снежана Керн	54
3. Марко Пелов	25	3. Михела Маринова	64	3. Стоянка Тодорова	46
М 21	точка	Ж 16	точка		
1. Апостол Атанасов	71	1. Мария Дикова	74		
2. Атанас Бояров	59	2. Людмила Димова	62		
3. Лазар Миланов	55	3. Алгера Малакова	50		
М 35	точка	Ж 18	точка		
1. Николай Халачев	82	1. Йоана Атанасова	69		
2. Милен Драгов	50	2. Цветелина Иванова	42		
3. Теодор Тодоров	36	3. Христина Дюлгеров	36		
М 40-45	точка	Ж 21	точка		
1. Павел Димитров	55	1. Диана Янева	75		
2. Христо Пашов-старши	50	2. Теодора Христова	42		
3. Николай Стилев	38	3. Живка Господинова	36		

And in 2024, the National Sprint Orienteering "Bulgarian Park Cup" started reliably and finished successfully. Well done to the organizational and referee team of O-club "Compass" - Radnevo, who organized and conducted the final two rounds in a wonderful way. The very good preliminary preparation was present. At the beginning of the year, the club leaders assured the BPC Organizing Committee that Radnevo would cope successfully by receiving this hosting. Congratulations also for the very good organization of the first round of the BPC in the town of Veliko Tarnovo, hosted by O-club "Trapezitsa 1954" - well-structured routes in the interesting tangle of ancient streets in the old capital town, and the second round in the town of Burgas - with routes in the Sea Garden, hosted by the "Strandzha" O-club.

Валентин Каменаров

Шестдесетото издание на
Купа "Странджа", Бургас

КУПА "СТРАНДЖА" 2024

Републиканска купа "Странджа", ежегодно организирана от неуморните дейатели на бургаското ориентирание и с подкрепата на Община Бургас и Българската федерация по ориентирание вече 60 години не е загубила своето очарование и привлекателност сред спортната ни общност.

През всичките години тя е предлагала различни ребуси за решаване от ориентировачите - през интересните местности в полите и склоновете на мистичната и екзотична Странджа планина. Вековни гъбови гори, скални образувания, начупен терен, богатата плетеница от тайнствени пътеки, микроформи, камъни, гъхащи на билки поляни - всичко това е Странджа и всичко това доставя голямо удоволствие у ориентировачите да се състезават в тази част на България.

Шестдесетото издание на купа "Странджа" по спортно ориентирание се провежда в околностите на село Ясна поляна, в северните полегати разклонения на планината. Стартираха в двудневната надпревара близо 240 състезатели от страната, както и гости от Турция и Молдова.

Под ръководството на главните съдии на състезанието Софка Томова и Любомир Томов екипът, обслужващ спортната проява работи задружно и се справи с органи-

зирането и провеждането на юбилейното издание на купата. Освен подготвянето на маршрутите имаше и интересни предизвикателства - строеж на мостчетата, чистене на пътеки и обрасли просеки, стага от животни и т.н.

Слънчевото и хубаво време също допринесе за доброто настроение на състезателите след преодоляване на съответните маршрути.

Призьорите бяха наградени от дългогодишния председател на Българска федерация ориентирание, проф.Атанас Георгиев, който е стартирал на първите, учредителни състезания за купа "Странджа" и който е възпитаник на бургаската школа по ориентирание.

ПОБЕДИТЕЛИ В ОТДЕЛНИТЕ ВЪЗРАСТОВИ ГРУПИ:

M12 Михаил Тодоров	"Странджа" Бургас
M14 Михаил Ковачев	Трапезица 1954" В.Търново
M16 Атанас Райков	"Диана" Ямбол
M18 Ивайло Мънчев	"Сини камъни" Сливен
M21 Димитър Русев	"Компас-крос" Русе
M35 Милен Драгоев	"Дамполис" Ямбол
M45 Марин Марков	"Браун тим" В.Търново
M55 Александър Атанасов	"Трапезица 1954" В.Търново
M65 Пламен Ганев	"Магарски конник" Шумен
M70 Георги Видинов	"Теа" София
M75 Кирил Каменов	"Теа" София
J12 Бистра Нейчева	"Сърнена гора" Ст.Загора
J14 Магдалена Кончева	"Туида" Сливен
J16 Пламена Чолакова	"Диана" Ямбол
J18 Станимира Димитрова	"Сини камъни" Сливен
J21 Полина Павлова	"Браун тим" В.Търново
J35 Марияна Атанасова	"Трапезица 1954" В.Търново
J45 Рафина Георгиева	"Диана" Ямбол
J55 Олга Чекан	Молдова
J65 Ангелина Кулева	"Азимут" Силистра

The 60th edition of the "Strandzha" Cup in orienteering took place in the region of the village of Yasna Polyana, in the northern slopes of the mountain "Strandzha". Around 240 competitors from the country, as well as guests from Turkey and Moldova, started the two-day race.

Over the years, the Cup has offered various puzzles for orienteers to solve - through the interesting areas at the foothills and slopes of the mystical and exotic "Strandzha" Mountain. Centuries-old oak forests, rock formations, complex terrain, a rich tangle of mysterious paths, microforms, stones, meadows, fragrant with herbs - all this is "Strandzha".

ПЪРВОТО СЪСТЕЗАНИЕ ПО ОРИЕНТИРАНЕ

Константин Койнов

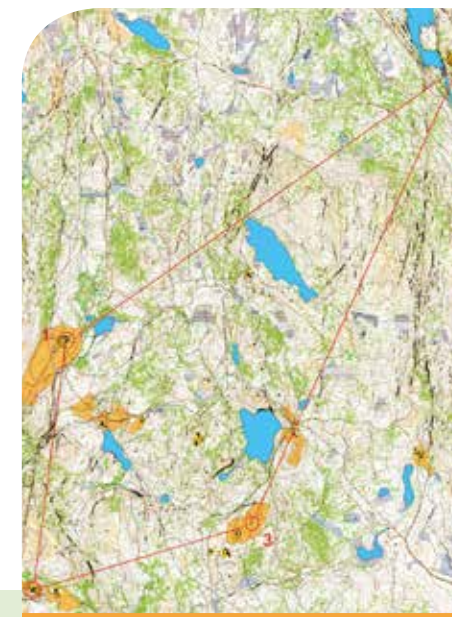
Използван източник:
Койнов, К.,
"СТО ГОДИНИ ОРИЕНТИРАНЕ В СВЕТА"
БФО, С. 1997

През 1997 година Международната федерация по ориентирание отбеляза 100-годишнината на ориентиранието в света. Юбилеят бе добър повод историците на нашия спорт от всички страни да се поразровят в архивите и да раздухат неугасналите въгленчета на споровете около родното място и началото... В отговор на мое запитване, генералният секретар на МФО - г-жа Барбро Рьонберг - изпрати факс до БФО, в който пишеше: "Има източници и личности, според които състезанието, проведено край Берген на 20 юни 1897 г. е първото, но към него не би могла да се приложи пълната дефиниция на ориентиранието - да намериш своя път в непозната местност с помощта на карта и компас. В един доклад, озаглавен "Ориентирание - произход и минало", представен на VIII-я Международен конгрес по история на спорта и физическото възпитание в Упсала, Швеция през 1979 година, се посочва, че "първото публично (цивилно) състезание по ориентирание в света, въпреки малкия мащаб, е организирано от спортен клуб "Тялве" - Осло, на 31 октомври 1897 г."

Истинската дата, както сами виждате, е спорна, но изглежда повечето източници и специалисти са съгласни, че първото състезание по ориентирание е проведено в Норвегия, а годината е била 1897."

В Швеция, първото документирано гражданско състезание по ориентирание е проведено на 17 март 1901 г. от спортен клуб "Сундбюберг", което дълги години се смяташе за най-ранното цивилно състезание, но изследване на канадски автори от 1978 година посочва, че на 25 юни 1897 г. (петък) в три различни вестника, излезли в Берген, е поместено съобщение за състезание по ориентирание: "Атлетическият клуб "Турнфоренингс" проведе миналата неделя ориентировъчно състезание в планината Дамсгаард от Лаксваг през Людерхорн до Гравдалсвейен. Осем участника бяха регистрирани, но стартираха шест. Четирима завършиха успешно състезанието, един се отказа, а последният състезател загуби много време и финишира късно след другите." Съдийският състав бил от трима лекари, а стартер бил г-н Йохан Милне Григ. Стартовият интервал бил 10 минути, а дължината на трасето - 12-15 км. Посочва се, че падналият дъжд намокрял терена, което направило бягането тежко и трудно. Бюлетинът за резултатите от това състезание изглеждал така:

1. Първа награда:	Йохан Блют	1:37:18
2. Втора награда:	Кристиан Олсен	1:42:04
3. Трета награда:	Йохан Хаммер	1:43:02
4. Четвърто място:	Оле Йохансен	1:51:01

В доклада на докторите Магсен, Мартенс и Мюре се казва: "Състезанието беше много интересно. То беше първото от този вид, организирано някога в Берген - и, доколкото ние знаем, в цяла Норвегия - изключвайки някои военни прояви. Така то носи чара на новостта. Това, което ни направи особено впечатление в това състезание обаче беше фактът, че участниците бяха много затруднени от задачата, тъй като подробностите на състезанието им бяха неизвестни. На старта бегащите бяха информирани, че ще трябва да преминат един известен планински маршрут. По пътя бяха поставени контроли, които дават някаква информация, но всеки състезател трябваше да направи свой собствен избор при откриването на най-късия път, съобразявайки се с трудностите по терена. А трудности имаше много: блатата и тресавищата, сипеи, гъст подраст - все неща, които нормално намаляват скоростта на бягане. В допълнение маршрути беше труден и със своите тежки изкачвания и много стръмни спускания, защото бегащите трябваше да използват всичките си умения, сила, сръчност, акуратност и съобразителност. Гъстата мъгла не направи бягането по-лесно... Доколкото можем да видим същността на ориентировъчния спорт, без преувеличение можем да кажем, че ориентиранието трябва да се смята за един идеален спорт."

В интернет попаднах на публикация, която твърди, че показва маршрута на първото състезание по ориентирание на оригиналната карта и на съвременна карта за състезания по ориентирание, изготвена с условни знаци по стандартите на МФО - ISOM. За кое състезание въсъщност става въпрос? Отговорът се намира лесно чрез Гугъл Мъпс - маршрута на двесте карти е в район, северно от Осло, следователно е от проявата през октомври 1897, организирана от спортния клуб "Тялве".

After research, made by K. Koynov about world first O-competition, Barbro Rönberg (IOF General Secretary) answered: "A report entitled "Orienteering - Origins and Past", presented at the 8th International Congress on the History of Sport and Physical Education in Uppsala, Sweden (1979), states that "the first public (civilian) orienteering competition in the world, despite its small scale, was organized by the Tjalve Sports Club - Oslo, on 31st of October 1897."

ЕДНА ЛЕГЕНДА НА БЪЛГАРСКОТО ОРИЕНТИРАНЕ: МАРИН ДИКОВ

Кога започнахте да се занимавате с ориентирание?

През 1954 година в Републиканската комисия по туризъм към Върховният комитет за физическа култура и спорт се получи правилник от Чехословашката туристическа организация за провеждане на състезания по ориентирание. Той бе предоставен на инструкторската колегия на софийската туристическа организация с председател Васил Попов. На базата на този правилник работна група от инструктори по туризъм, в състав: Павел Хинов, Никола Миронски, Елена Начева, Атанас Хаджигенов, Александър Салапиев и моята скромна личност, изработиха един проект, съобразен с условията у нас. Той бе наречен "Временен правилник" за провеждане на състезания по туризъм.

ТАЗИ ДЕЙНОСТ АЗ ПРИЕМАМ КАТО НАЧАЛО НА ЗАНИМАВАНЕТО МИ С ОРИЕНТИРАНЕ.

През месец август, същата година, на национален сбор на Републиканската инструкторска колегия, проведен на х. Алеко на Витоша, временният правилник беше обсъден и доогладен. По време на сбора бе проведено и едно пробно патрулно състезание с участието на четири отбора. Маршрутите бяха очертани от Никола Миронски и Павел Хинов.

Поради служебна заетост на този сбор аз не съм участвал, но на 6 септември 1954 год. в околностите на х. Фонфон на Витоша, под мое ръководство и като председател на ОС на ДСО "Торпедо" София, нашата туристическа секция, една от водещите по това време в страната, проведе първото официално състезание в България. В него взеха участие само мъжки отбори на туристическите секции от 11 машиностроителни предприятия в столицата и един от град Костенец. На първо място се класира патрула на Електроснабдяване с водач инж. Павел Хинов.

Кое е първото състезание, на което участвахте?

Доколкото си спомням, първото ми участие бе в градско първенство по туристическо ориентирание, проведено в Люлин планина, със старт пред училището в кв. Владая. Маршрутите бяха очертани от Б. Фатков и бяха пълна "фантазия". Така беше първите години, когато нямаше квалифицирани съдии, теория за очертаване на маршрути и методика за подготовка на състезателите. Първите съдии у нас бяха предимно военни, за които се смяташе, че са запознати с основите на топографията, такъв беше и г-н Фатков.

Поради горните причини за първото си сериозно участие в състезание по туризъм приемам II-то Републиканско първенство по туристическо ориентирание - в околностите на гр. Берковица, проведено от 19 до 23 септември 1955 год. Маршрутът за мъжките патрули беше очертан от офицера Димитър Дучев. Аз бях включен в представителния отбор на ДСО "Торпедо" в състав: Бохос Месроп, Иван Нанев и Марин Диков. В стремежа си да победим считаните за фаворити тогава - отбора на ДСО "Динамо" Габрово, в състав М. Табаков, В. Бойкинов и Т. Гагов - ние извървахме от картата и се озовахме пред един граничен патрул, който, забелязвайки ни с карта и компаси, беше готов да ни арестува. Явно сме имали наивен вид, защото след обясненията какво търсим в този район, ни освободиха. Освен загубването ние бяхме подпечатани и една грешна контролна точка, поради което бяхме декласирани. Разбира се, вината за нашият провал, основателно или не, ние приписахме не на нашата, а на неопитността на техническия ръководител на първенството Д. Дучев.

Независимо от всичко този провал беше за мене една "обща" и през дългогодишната си състезателна дейност аз не си спомням случай да не съм завършил или да съм декласиран в състезание.

Георги Далаков

Интервю със ЗМС Марин Диков
[Архив, Нюзлетър "Рила"]
[2008/08, година XI, брой 4 (83)]

На снимката:
Председателят на БФО,
доц. Атанас Георгиев, връчва почетен
плакет на ЗМС Марин Диков

Кое смятате за свой най-голям успех в ориентиранието?

Като състезател през близо 50-годишното си участие винаги съм бил в челото, но блестящо според мен класиране у нас и в чужбина нямам. За това има и една основателна причина. Тя е дългогодишното ми участие в ръководните органи на ориентиранието, като участието в състезания се считаше за недопустимо. Но като деятел, колкото и нескромно да прозвучи, смея да заявя, че за някои от постигнатите успехи на ориентиранието съм допринесъл в чувствителна степен. Искане ми се да отбележа част от тях: В резултат на дългогодишното ми активно участие в работата на ски-комисията при Международната федерация по ориентирание (МФО) считам, че съм допринесъл в чувствителна степен за оказаното ни доверие за провеждането на много, отговорни международни състезания по ски-ориентирание. Първото бе Пробното европейско първенство по ски-ориентирание за купата на МФО под названието "ИПСОЛ-72". Първенството бе проведено през месец март 1972 год. в околностите на курорта "Юндола", край гр. Велинград. В тази първа международна проява на ориентиранието взеха участие представителни отбори на НР България, Швеция, Чехословакия, Финландия, ГДР, СССР, Норвегия, Австрия и Унгария. Главен съдия на тази проява беше моята скромна личност. МФО даде висока оценка на проведеното пробно европейско първенство по ски-ориентирание. Убеден съм, че успешно провеждане на това състезание даде зелена улица за развитието на ски-ориентиранието у нас и за оказаното ни доверие за провеждане на последвалите II-ро и VI-то световни първенства, състояли се в прекрасните райони на м. Широка поляна в Родопите. Моите заслуги в тази област аз преписвам не само на активното си участие в работата на ски-комисията към МФО, но и на непрекъснатите лични контакти с тогавашните ръководители на МФО - г-н Ерик Тобе и Инга Льовдгин, и на ски-комисията - г-н Ласе Хайдеман.

Кога според Вас ориентиранието се превърна в спорт в България?

Поради обстоятелството, че ориентиранието у нас бе възприето не от спортната, а от туристическата организация, за известен период в началото то се приемаше като форма на туристическата практика, а не като "чист" спорт. След възстановяването на Българския туристически съюз през 1957 год., благодарение на ентусиазма на туристическите дейтели, то намери топъл прием и бързо се масовизира. За съжаление в същото време, поради стремежа то да бъде поставено в услуга на туристическата практика, сериозно изостана в спортно техническо отношение. Този факт пролича, когато се разшириха контактите ни, особено с отбори от скандинавските страни, където се е зародило ориентиранието.

Обособяването на ориентиранието у нас като самостоятелен спорт започна около 1960 год. По това време, на Международната туристическа конференция в Прага - ЧССР, бе приет единен правилник за международни състезания по ориентирание. От началото на 1961 год. у нас започна да се прилага нов правилник, съобразен с постановките на правилника, приет в Прага. Така че процесът за превръщането на ориентиранието в спорт продължи доста дълго и едва към 1968 год. може да се приеме, че е завършил. Тогава се изработва нов правилник на основата на този на МФО. В същото време ръководството на ЦС на БТС в свои ръководни документи официално го признава като спортна дисциплина в системата на БТС.

Така че, според мен, като истинска гата за рождението на ориентиранието в България, като "чист" спорт, може да се приеме 1968 година.

An interview with the grand-O-master Marin Dikov, held in 2008 and published by Newsletter "Rila", regarding the birth of the Orienteering sport in Bulgaria. Master Dikov describes briefly (but enough) the Orienteering sport:

"Orienteering is a complex sport discipline that combines well-balanced physical and mental activity in continuous contact with the various factors of the natural environment and contributes to the development of a number of valuable physical and mental qualities in those, who practice it systematically... That is why orienteering is a sport equally acceptable for people of very young and mature age, as well as for those of advanced age. We can add to what has been said so far the fact that systematic practice of orienteering in the conditions of continuous overload of life provides an opportunity for effective unloading in a comfortable and relaxed environment."

Какво според Вас е бъдещето на българското и световното ориентирание, какво бихте "завещали" на младото поколение ориентировачи?

Ориентиранието е комплексна спортна дисциплина, която съчетава добре балансирана физическа и умствена дейност в непрекъснат контакт с разнобразните фактори на природната среда и способства за развиването на редица ценни физически и психически качества у практикуващите я системно. Занимаващите се с този спорт решават самостоятелно възникналите проблеми от теоретичен и практически характер, въз основа на общофизическата и теоретичната си подготовка и сами регулират темпото на превеждане и физическото си натоварване. Ето защо ориентиранието се явява спорт еднакво приемлив както за хората от най-ранна и зряла възраст, така и за тези в напреднала такава. Можем да прибавим към казаното дотук и факта, че системното занимание с ориентирание в условията на непрекъснатото пренатоварване на живота дават възможност за ефикасно разтоварване в условията на една комфортна и непридурена обстановка. Като имам предвид накратко изброените предимства на ориентиранието, аз считам, че то непрекъснато ще разширява своята география и обхват както в нашата страна, така и в целия свят.

На младото поколение ориентировачи пожелавам, участвайки системно в учебно тренировъчна и спортно състезателна дейност, да черпят с пълни шепи здраве, емоционален заряд и спортно дълголетие и да укрепват непрекъснато волята си за преодоляване на възникналите трудности и устрем към победа както в спорта, така и в живота.

Разкажете някоя весела или интересна случка от състезанията, на които сте участвали?

Ще разкажа една колкото весела, толкова и интересна случка. Току-що създадената Международна федерация по ориентирание, която по членство не бе излязла още от границите на Европа организира Първото европейско първенство по ориентирание в околностите на гр. Лъотен, Норвегия. България участва в това първенство само с мъжки отбо. По това време аз бях треньор на обществените начала на Националния отбор на НРБ.

След проведената квалификация право за участие в отбора придобиха състезателите: Кирил Боянов, Косю Иванов, Дичо Гогов, Григор Калоянов и Георги Жълтов. Понеже имахме право на 6 състезателни треньорският съвет с председател Иван Янакиев ми предостави правото да включа по мое усмотрение шестия състезател. На мой риск включих класираният се далеч назад кандидат Симеон Добрев. Постъпих така, защото "Симето" беше душата на отбора. С китарата си и веселите закачливи песнички, някои измислени от него, ни помагаше да понасяме огромните трудности и неудобства по време на тренировъчния процес по-леко. Аз имах вътрешното убеждение, че при отчитането ще търпя сериозна критика за тази постъпка. В тази случка интересното бе, че "аутсайдерът" Симеон Добрев се класира най-добре от нашите състезатели и беше на 30-то място след победителя от Норвегия - Магне Листаг. А веселото беше, че неговата народна, весела и ритмична песничка - "Дън, дън байовото" - стана хит на първенството, а припева запяха състезатели от всички отбори от Норвегия, Финландия, Унгария, Чехословакия, Дания, ГДР, Швейцария и Австрия. В спортно техническо отношение доминираха скандинавците, а в спортната гружба беше нашият скромнен отбор и то благодарение на "Симето".

Аз пък и досега съм благодарен на Симето, че ме отърва от сериозна критика и необходимост от подаване на отсавка.

ОЩЕ ЕДНА ЛЕГЕНДА НА БЪЛГАРСКОТО ОРИЕНТИРАНЕ: НИКОЛА БЕДЕЛЕВ

Кога и къде започна заниманията си с ориентирание?

През август 1960 година бях на курс за млади инструктори по туризъм, организиран от Окръжния съвет на БТС Хасково на язовир Студен кладенец. В програмата на курса имаше ориентирание. Накрая на курса имаше състезание. Участието беше в патрули по двама. Първото ми официално състезание бе градското на Хасково за юноши, 1961 г.

Трениор, клуб, училище, град...

Трудно е да се каже, че в началото имаше трениори. Всеки сам си беше трениор, използвайки чутото и споделеното от други състезатели. Картите бяха секретни и на малко райони. Тренировките бяха рядкост, а и състезанията бяха малко и от квалификационен ранг: Градско, Окръжно, Зонаво (по 1 патрул от окръг), Републиканско (по 3 патрула от 4-те зони).

От 1962 г. съм студент в София. Все пак епизодично, трениори, които са ме учили предимно на ориентирание, са били Бохос Месроб, трениорите на националния отбор - доцент Иван Янакиев и Марин Диков. След тях Никола Панагонов, като щатен трениор на националния отбор и после на

градската школа в София, осигуряваше целогодишно планирана цялостна подготовка.

Състезавах съм се от: ТД "Ауга" Хасково, "Академик" София (от 1962 до 1968), ТД "Черни връх" София, ТД "Рила" София - някъде след 1989 година, Клуб по ориентирание "Рила" и като учредител от 14 декември 1993 година.

Завършил съм Втора гимназия, Хасково.

Първи успехи

Победител патрулно на състезанието на курса за млади инструктори по туризъм 1960 година.

Победител патрулно юноши на градското първенство на Хасково, 1961 година, Шарапаните, до с. Горно Брястово.

Победител индивидуално градско за мъже и жени и в нощното (старт финал центъра на града) и в дневното (местността "Кенана") на Хасково 21.10.1961 година, село Тракиец.

Победител патрулно на градско в Хасково 19.05.1962 година.

Втори на окръжното първенство за мъже и жени на Велико Търново във "Воня-

Константин Койноов

Интервю със ЗМС Никола Бегелев

На снимката:

<Златният> Бегелев, от книгата на Кольо Сидеров, "История на ориентирането в България" 1954-1988 г.

ща вода", 28.07.1962 г. - като гости, след техния състезател-топограф Кожухаров.

Втори патрулно (на 15 секунди от патрула на Габрово) на Републиканското първенство за юноши и девойки, Панчарево, 08.09.1962 г. (старт Бистрица, финал Детско граче).

Първи на градското първенство на София, село Плана, 20.07.1963 г.

Участие в национален отбор

1964 г. - Второ европейско първенство в Швейцария.

1966 г. - Първо световно първенство във Финландия.

1968 г. - Второ световно първенство в Швеция.

1972 г. - Световно първенство в Чехословакия

Титли от републикански (държавени) първенства?

Първи на дневния етап от 9-то РП, 28-29.09.1963 г., "Паниците", Калояр.

Втори, на 24 секунди след Кирил Боянов от Перник, на 10-то РП 07-09.11.1964 г., хижа "Студенец" Пампорово.

Втори патрулно, на 61 секунди, на 6-то зимно РП, яз. "Широка поляна", 5-6.03.1966 година.

Втори на дневно на 12-то РП, "Върбица", Шумен, 14-15.10.1966 г.

Първи на 13-то РП, яз. "Широка поляна", 26-27.08.1967 г.

Втори патрулно на 8-мо зимно РП, "Кладова", Велинград, 03.03.1968 г.

Първи на 14-то РП, "Долни окол", 12.10.1968 г., с време 123.32 мин. Втори: Вълчо Великов 158.06 мин.

Първи на 15-то РП, "Карателев", Велинград 21-23.08.1969 г. с време 114.20 мин. Втори: Григор Калоянов 135.54 мин.

Първи на първия маратон в Троян, 1969 г., с време **3 часа, 30 минути и 30 секунди, дължина по права 25 800 м.**

Втори на 17-то РП, Батак, втори прозорец, 19.09.1971 г.

Първи на 19-то РП, "Чехълъво", Велинград, 01-02.09.1973 г.

Втори индивидуално и първа щафета на 21-во РП, "Медени поляни", Велинград, 12-14.09.1975 г.

Следват много ветерански РП и ДП първо място, както и единствените през 60-те години състезания извън системата за РП - купата на вестник "Ехо" и купата на ВОСР (Великата октомврийска социалистическа революция). Първи места и на международните състезания в България за купа "Дружба".

Международни отличия?

25-27.08.1967 г. - 4 международни състезания за купа "Мир и дружба" Слънчева поляна Родопите - първи.

01-03.08.1968 г. - 5 международни състезания за купа "Мир и дружба" Боровец първи.

19-20.08.1968 г. - купа Унгария индивидуално 3 и щафета първа.

19-21.05.1973 г. - 9 международни състезания за купа "Мир и дружба" първи

Инструкторска или трениорска практика?

Докато бях в "Академик" София (1963-1968 г.), участвах в понеделниците в провеждане на анализи от неделните състезания. Участвах още в курс за начинаещи състезатели.

Интересни моменти от твоя път в ориентирането

Състезание от пролетния цикъл на СТД "Академик" София, "Бонсови поляни", планина Люлин. Борис Гогов (живее в квартал

"Горна баня" и твърди, че е пасял животни по Люлин и познава всеки храст) поиска да го преведа предния ден по мъжкия маршрут, за да "победи" национала Борис Чолев от Перник, като при награждаването да го обявим за контролен съдия. Да ама не. На джугия ден падна мъгла и той се загуби.

03.12.1967 г., Купа ВИСИ по улици (в квартал "Лозенец") и парковете на София с карта извадка от картата на град София (без хоризонтални и цвят). Георги Жълтов се "липка" за КТ пред неговото жилище.

Настигам съдията Никола Гинчев, преди да е поставил КЗ на 6 КТ, вземам КЗ и го и го поставям преди него, "Веринско", ВОСР, 03.11.1968 г.

Купа "България" 2014 г. на Предела (с класиране без първата отсечка поради **грешно поставен знак за точка "К"**). Намирам маркировката за КТ по маршрута, но го няма оборудването на КТ и почти веднага виждам на няколко десетки метра да идва съдията с оборудването и му показвам маркировката.

14.09.1969 г., Етрополе, Купа МВР и КДС, мъжки маршрут над 10 км. Маршрутите тогава си чертаехме на старта с черен молив. Маршрутът приличаше по форма на тесен и дълъг правоъгълник. През средата на "правоъгълника" имаше плътно черен знак за междуселски път, който ме подведе да не видя половината от маршрута и пристигайки на предпоследната КТ заварвам съдията да поставя КЗ и ми казва, че съм ги избул. Поглеждам часовника и виждам - времето го тук е 45 минути, което е невъзможно и осъзнавам какво съм направил. Решавам да премина маршрута от там в обратна посока, като тренировка за предстоящия първи маратон в Троян, и пробягах към 21 км.

12-13.09.1968 г. 14-то РП с. "Широки дол", Самоковско, мъже и жени индивидуално и щафети. Един студент за пръв път помагаше в организирането на непосредствена подготовка (изчерпаване на състезателните карти, материалната база, стартови списъци, състезателни

картони и други), като видя обема на работата **се закле повече да не критикува съдиите.**

Как протича един твой обикновен делничен ден?

Ставане, тоалет, закуска, грижи за дома и градината, обяд, грижа за дома и градината, понякога крос, вечеря, информация за събития (включително и за ориентирание) в България и света през интернет и телевизия, сън.

Кое е най-важното според теб за активното дълголетие?

Активен, рационален и спокоен дневен режим, нормален сън/почивка.

Кое остава скрито за външния наблюдател?

Понякога се налага да се търси и вариант за преминаване на отсечката в обратна посока (особено с повече и/или трудни варианти на дългите отсечки).

Пожелай нещо на читателите на списание БГ Ориентирание

Бъдете благородни, уважение /любов/ към себе си, семейството, приятелите, хората, природата. 🍀

Another legend of Bulgarian orienteering tells about his first competition back in the year of 1961, in an interview for BGO.

Nikola Bedev shares his memories of the successes, achieved at the national and international level. He also says that in the beginning there were no coaches and each competitor was also his own coach, using what he heard and shared from other competitors.

Nikola Bedev also shares some funny facts that happened during competitions, e.g.:

"Year is 1968, while running along the route to the 6th Control, I catch up with the referee, responsible for placing the control signs, just before placing the 6th Control. I took the Control and place it instead of him..."

И ОЩЕ ЕДНА ЛЕГЕНДА НА БЪЛГАРСКОТО ОРИЕНТИРАНЕ: ГЕОРГИ ЖЪЛТОВ

В ОРИЕНТИРАНЕТО ПОПАДНАХ СЛУЧАЙНО

Спроф. Атанас Георгиев пътуваме към Мирояне. От няколко седмици там е местообитанието на един от най-възрастните ориентировачи в България - заслужил майстор на спорта, заслужил треньор, дългогодишен преподавател в катедра "ТАО" във ВИФ и НСА - доцент Георги Жълтов. Съвсем скоро Жоро навърши 90 години и с радост прие нашата покана да го посетим и да даде интервю за списание "БГ Ориентиране" в юбилейната и за него година.

Как започна твоят път в ориентиранието?

През октомври 1957 година имаше студентско първенство. Григор Калоянов беше главен съдия. Случи се в края на една студена и дъждовна седмица, а на терена имаше кал до ушите... Тогава бягането беше по патрули от трима души и в нашия (на "Академик" София) бях със Санди Бешеф и Петьо Деенчин. Само Санди беше

малко компетентен в ориентиранието; аз съм съвсем "бос", а Петьо не беше участвал в състезание дотогава. Ние със Санди идваме от алпинизма. Катерим скали, участваме в алпиниади, тренираме и през седмицата, но предимно обща физическа подготовка... Стартирахме в събота по обяд. После имаше нощен етап, движение по азимут и свободно избран път. Бяхме снабдени с една бусола от Георги Атанасов, имахме и някакво фенерче. Криво-ляво газехме в дълбоката кал и завършихме етапите сред първите. Преди последния етап бяхме втори, с изоставане от патрула на Софийския университет с 60-80 минути... След последния етап, обаче, ги изпреварихме с минимална преднина от 1-2 минути и така станяхме студентски шампиони!

След този първи старт, започнах да гледам по-сериозно на ориентиранието и си намерих "учител" в лицето на **Бохос Месроб**. Той беше много опитен. През ноември 1957 г. в Детското градче край Панчарево се провежда купа "ВОСР" и Бохос стартира преди мен. Всички казваха, че някой от нас двамата ще бъде шампионът, а аз бях много амбициран да го настигна и да бягаме заедно. Той обаче ме "литна". Скри се зад една могила и ме пусна да бягам сам и така хубаво се загубих, че финиширах късно след другите... С Бохос сме съотборници в "Академик" и след този курioзен случай, той се зае по-сериозно с моето ориентировъчно обучение. Под негово ръководство напреднах изключително бързо - толкова, че на следващата година получих място в първия патрул на "Академик" София в състав Кирил Захарinov, Бохос Месроб и аз. На това републиканско първенство станяхме шампиони!

(ЗМС Никола Беделев добави още един курioзен случай от първите години на Жоро в ориентиранието: първото градско (из улиците на града) състезание по ориентирание се провежда от студентите на Висшия институт по архитектура и строител-

Константин Коинов
Интервю със ЗМС Георги Жълтов

ство - ВИАС, сега УАСГ. Георги Жълтов изключително се затруднил на една контролна точка, която се оказва, че е пред входа на неговата родна къща в кв. "Лозенец" на София...)

Как стана прехода от алпинизма към ориентиранието?

Може би нямаше да мина категорично на страната на ориентиранието, ако не беше пренебрежителното отношение на старите алпинисти към мен. Бях много млад, но имах доста алпийски постижения, включително и премиера на една трудна скала в Пирин - северната стена на *Гергилца* в свързка с Венко Петров. Моят партньор в алпинизма подготвяше и документите ни за званието "майстор на спорта" (тогава се събираха съдийски бележки от всички прояви) и когато ги представил пред комисията, "старите" категорично били против удостояването ми с това високо звание още толкова млад. Теглих им една... и така приключих с алпинизма. Отдадох се изцяло на ориентиранието. Отидох във Висшия институт за физическа култура и започнах най-напред като домакин в катедра "Туризм и алпинизъм". Иван Янакиев създаде специалността "Ориентирание". Скоро след това станях асистент. Преподавах туризъм, алпинизъм и ориентирание, а в последствие само ориентирание...

Професор Атанас Георгиев си спомня, че идва във ВИФ от ВИАС през 1971 г. Получава разрешение лично от тогавашния ректор проф. Иван Стайков и с "благословията" на Жоро е топло приет в отбора на ВИФ.

По това време младият асистент вече е утвърден авторитет в катедрата. Едни от първите му възпитаници са Иван Ненов и Минко Кънчевски от Троян, Георги Захариев Иванов от Смолян, Истатко Минчев от Берковица. През 1977 година сребърни медали от Второто световно първенство по ски-ориентирание на Широка поляна печели мъжката щафета на България: Иван Ненов, Рачо Христов (Шейтанов), Алекси Аризанов и Любо Стоев. Треньор е Георги

Жълтов и този исторически успех дава силен тласък на работата му със състезателите. Жоро отчита помощта, която е получил от ректорското ръководство (Иван Стайков), ръководството на Катедрата (Георги Атанасов) и особено от Иван Янакиев, който "ме беше взел под крилото си" и от когото научих много.

Следва поколението на Васил Шандурков, Иван Недков (Коса), Гюлка Милушева, Соня Василева, Красимира Маринова... За Световното първенство по ски-ориентирание през 1986 година в България Жоро е определен за главен треньор на националните отбори. И двете ни щафети се окичват с медали: Любо Деянов, Крум Сергиев, Георги Хаджимитев и Игнат Орлов печелят сребърни, а Пепа Милушева, Димитринка Христова и Маринела Досева-Орлова - бронзови.

Жоро е съпричастен и към най-големия ни успех в ски-ориентиранието дотогава - световната титла на Пепа Милушева през 1994 година. Треньор на Пепа е Пламен Недял-

ков - Рягата, който е възпитаник на Жоро. Пламен винаги е казвал, че каквото знае за ориентиранието, го е научил от Георги Жълтов...

Каква е тайната на твоето активно и продуктивно дълголетие?

Генът, семката... Имах дядо, който го 87 години беше деен и активен. Може би щеше да живее още дълго, но при опит да спаси магарето, натоварено с дърва от една пропаст - пада и ребрата му пробиват белите гробове...

Равносьметката?

Аз съм доволен от живота, от кариерата. Заслужил треньор, заслужил майстор на спорта - какво да искам повече от живота?!

Разгръщайки броевете на БГ Ориентиране, видях още едно интервю с Жоро за неговата 75-годишнина. Ето малко от него...

Колко от твоя живот посвети на ориентирането?

Откакто навърших 21 години.

Какво ти даде нашият спорт?

Толково много, колкото надали друго нещо в живота ми: емоции, успехи... Всичко.

Освен многото успехи като състезател и треньор, имаше ли и разочарования?

Имаше - обикновено при участие в международни състезания, например във Финландия, на първото световно през 1966, когато стъпих накриво, навехнах глезен и не успях да си направя бягането... А се движех много добре - 17-18-ми...

Кое е най-важното, което научи ОТ и ЗА живота?

Че няма нещо, което може да ти причини по-голяма мъка и разочарование от предателството, извършено от приятел.

И сега завършва: "И ако някой ме предаде - не прощавам!" 🚩

An interview with a mythic person of the Bulgarian Orienteering - Georgi Zhaltov.

Just recently, the O-master celebrated his 90th anniversary and happily accepted our (BGO) invitation to visit him and refresh our memories about years passed.

The veteran shares: *"I fall into Orienteering by accident!* In October 1957, there was a student championship. It happened at the end of a cold and rainy week, and there was mud up to the ears on the field... Back then, the running was in patrols of three people, and in ours ("Akademik" Sofia) I was with Sandy Beshev and Petyo Deenichin. Only Sandy was a little competent in orienteering; I was completely "barefoot", and Petyo had not participated in a competition before that. Sandy and I come from mountaineering. We climbed rocks, participate in alpine competitions, train during the week, but mainly general physical training... We started on Saturday at noon. Then there was a night stage, movement in azimuth and a freely chosen route. We were provided with a compass from Georgi Atanasov, and we also had some kind of flashlight. After the last stage, we succeeded to overtook the leading Sofia University patrol with a minimal lead of 1-2 minutes and thus became student champions!"

НАЙ-ЧИСТИЯТ СПОРТ

За всеки спорт, всяко състезание
Е празник на силата и на ума.
И има своето значение
Както за спортиста, така и за мира.

Най-чистият спорт
е спортното ориентиране.
Спорт за млади и стари. Спорт,
Докато вървим и дишаме.

Бяхме ний млади спортисти,
Бродим в горите с компас.
Вече сме стари туристи,
Но млад е духът ни във нас!

Ориентиране с карта научихме
Компас, маршрут, описание
Контролите бързо намирахме
И бягахме до отчаяние.

На ски или с колела
През деня или през нощта
На спорта всички отдели
Бяхахме с карта в ръка

Красиви места посещавахме,
В България или във чужбина
Много медали спечелихме
Прославяхме клуб и родина.

Пак на медали се радваме,
На напитки, храна и вода.
Да бъдем първи опитваме,
Финалът е нашта мечта.

Вече нямат значение
Медали и първи места.
Важно е пак да сме заедно
Да търсиме в нас младостта.

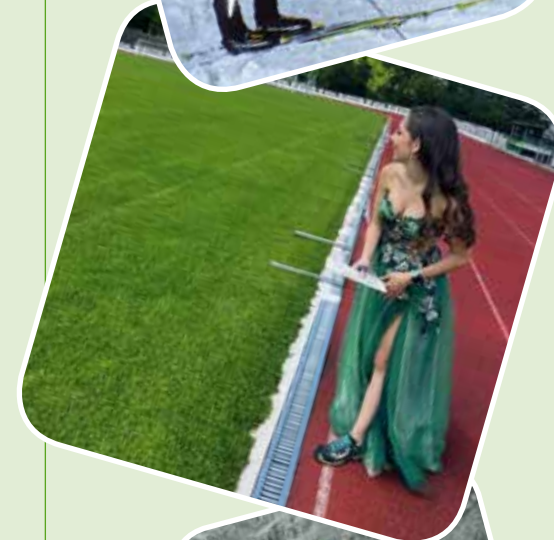
Със себе си водиме внуците,
В гората да влизат без страх,
Радостта им струи от зениците,
Красив е техния бяг.

Бяхме ний млади спортисти,
Бродим в горите с компас.
Вече сме стари туристи,
Елате, за здраве със нас!

Ноември 2024 г.
Красимир Ненов

Посветено на
70 ГОДИНИ СПОРТНО ОРИЕНТИРАНЕ
В БЪЛГАРИЯ

30 ГОДИНИ ПО-КЪСНО... "ОЩЕ ОБИЧАМ ДА МИ Е ТРУДНО"

Здравей отново, Пепа! След толкова години труд изглеждаш щастлива и... малко уморена. Като се върнеш 30 години в спомените си, какво можеш да споделиш с нас? Как се чувстваше след победата тогава?

Почти нямам спомени. Помня момента, когато ми казаха, че съм първа, бях още в съблекалнята. Помня, че италианците нямаха нашия химн и отборът излезе да го изпее на награждаването. Някои отделни моменти, като хора, които идваха да ме поздравяват и общо-взето толкова. Сигурно защото работата ми е свързана със спорта, повечето спомени са ми като треньор и успехите на състезателите ми, отколкото моите.

Как протече подготовката ти преди световното. Какво би променила от гледна точка на днешния ти опит като треньор?

Ако имах сегашния опит и знания, сигурно доста неща щях да променя.

И тогава тренирах достатъчно, основно благодарение на факта, че бяхме постоянно на лагери и че тренирах доста с мъжете. Сега всичко е на друго ниво: плановете, контрол и проверка на натоварвания, възстановяване, адаптация, всичко се следи

и непрекъснато се подобрява, особено на ниво елит.

Какво е отношението ти към успехите (тогавашни и сегашни)?

Не мога точно да разбера въпроса. Тачо стигна и надмина моите резултати. Виждам, че по-малък брой състезатели участват в днешно време, но нямам представа каква е конкуренцията сега. Животът ми последните 30 години е основно ски-бягане и биатлон.

УЧАСТИЯ В СВЕТОВНИ ПЪРВЕНСТВА:

- 1984 г. в Италия - 3-ти в щафетата и 13-то място в индивидуалното състезание
- 1986 г. в България - трети в щафетата, а тя - 4-та в индивидуалното състезание
- 1988 г. във Финландия - в спринта отново на 4-то място
- 1990 г. - седма и осма става в Швейцария
- 1992 г. във Франция - шеста и седма
- 1994 г. - в Италия - първа в спринта и 4-та в дългата дистанция
- добро класиране за Световната купа
- 5-то място в крайното класиране (с две 1-ви места)

Георги Бургов

Интервю с "първата нескандинавка в историята на Международната федерация по ориентирание, която взема златен медал в ски-ориентиранието" (1994 г.), продължение на непубликуваното интервю за журнал ОРИЕНТИРАНЕ.

Пепа Милушева (вляво) е определена като "историческа личност" от тогавашния Генерален секретар на МФО - Ленарт Левин.

Осъществиха ли се бъдещите ти планове през годините?

Предполагам. Аз винаги исках да съм треньор и просто имах голям късмет, че попаднах в Крафтсбъри.

(Понастоящем Пепа Милушева е старши треньор на клуб по ски бягане "Craftsbury Green Raicing Project", Вермонт, САЩ.)

Програмата, която започнах с 5-6 семейства и 10-12 деца преди 30 години, сега е една от основните програми в САЩ за ски-бягане и биатлон.

Имаме 14 елитни състезатели в момента, над 20 елитни Юноши и сигурни вече над сто деца от 10 до 16 години, които тренират при нас.

Смяташ ли, че твоите "наследници" в спорта в България са продължили по твоя път? Следила ли си развитието на ориентиранието в България?

Нямам представа какво е положението със ски-ориентиранието в момента в България, така че не мога да кажа как се развива.

Ски-ориентиранието беше в основата на твоя успех, но сега професионално си свързана със ски-бягането и биатлона. Какъв паралел можеш да направиш между трите спорта?

Ски-бягането е в основата и на трите спорта. В ски-ориентиранието, както и в биатлона има допълнителни фактори: техника на ориентирание при ски-ориентиранието, в биатлона - техника на стрелба, което ги прави още по-близки.

Какви съвети би дала на нашите треньори и състезатели?

От моя опит мога да кажа: основното за всеки треньор е, че е необходимо непрекъснато да се развива и да има респекта и доверието на състезателите си.

Как се мотивираш днес?

Когато обичаш работата си, е лесно да си мотивиран. Състезателите ме мотивират достатъчно.

Още ли "обичаш" да ти е трудно?

Ха-ха, със сигурност! Щом на 57 години още "махам" по света с куфарите и калъфите и мръзна по финалите, предполагам, че още важи.

Поздрави на всички! 🏔️

30 years later - the second part of the interview with the first Bulgarian Champion in Ski-Orienteering (W21, 1994, Val di Non, Italy) - Pepa Milusheva. She makes a comparison between the current methodology of training and the way she trained:

"And thereupon I trained enough, mainly thanks to the fact that we were constantly in sports camps and that I trained with the men. Now everything is on another level: plans, control, recovery, adaptation, everything is monitored and constantly improved, especially at the elite level."

Pepa Milusheva is currently the head coach of the "Craftsbury Green Raicing Project" cross-country skiing club, Vermont, USA.

"The program I started with 5-6 families and 10-12 children 30 years ago is now one of the major programs in the US for cross-country skiing and biathlon. We have 14 elite competitors currently, over 20 elite Juniors and probably over a hundred children from 10 to 16 years old who train with us."

ОРИЕНТИРАНЕ

Първият български журнал, отразяващ развитието на българското ориентирание и постиженията на българските ориентировачи (1996-2002 г.)

ЗА ТРЕНИРОВКИТЕ, ПРИСПОСОБЯВАНЕТО И ДИСЦИПЛИНАТА

Ранна мартенска утрин, София, 2009 година. Лъчезар Илиев (Лъчо) и аз отпътуваме за Норвегия.

Колата е натоварена до и над тавана с общо взето цялата ни покъщина. Колелета, ски, грехи, и, разбира се, българско сирене, кашкавал и лютеница. Моето решение да замина бе повлияно от редица фактори, но най-решаващият бе силната уплаха, която изпитах, когато една глутница бездомни кучета ме нападна, докато бягах дълъг крос по Витоша. Пристигнахме в градчето Халден (известно с изключителната си ориентироваческа среда), изпълнени с вълнение и интерес към новото, и солидна доза притеснение дали спестените средства ще ни стигнат да се установим.

Ранна мартенска утрин, Халден, 2024 година. Лежа си в леглото слушайки спокойния сън на децата и планирам всичките задачи, които трябва да направя преди да тръгна за работа. Храна за училище, храна за след училище, "логистика" за тренировките - кой кога ще вземе, кого и от къде. А и колко много задачи ме очакват в Работата. Планирам как ще започна с най-важните, с кого е належащо да се срещна, преглеждам календара за деня. И тук се появява въпросът - къде в това забързано и натоварено ежедневие да вмъкна моята така нужна доза тренировъчни ендорфини? За мен физическото натоварване е жизненоважна необходимост и предпоставка за ефективен работен ден, справяне със стреса на работното място и при "логистиката" с децата, и за това да бъда добър и търпелив родител.

Що се отнася до **ТРЕНИРОВКИТЕ** и забързаното ежедневие имам 3 любими цитата:

"АКО РАБОТАТА ТИ ПРЕЧИ НА ТРЕНИРОВКИТЕ, СПИРАЙ РАБОТАТА." (ВАСИЛ ШАНДУРКОВ)

За щастие имам гъвкаво работно време и ако реша да тичам сутрин до работа и закъснея, мога да компенсирам в следобедните часове.

"НЕ СЕ ТРЕНИРА САМО АКО НАВЪН ПАДАТ КАМЪНИ, И ТО ОТ ГОЛЕМИТЕ." (ВАСИЛ ШАНДУРКОВ)

Когато работя по цял ден в офис, имам желание да се проветря навън, независимо колко сурово е времето и колко е тъмно. За щастие, живеем близо до осветена горска алея и е приятно да се разтичам по нея, дори когато тъмнината пристига рано през зимните месеци. Опцията с челник също ни е добре позната и се е случвало неведнъж да изляза, след като децата са заспали (т.е. след 21 часа).

"МАЛКО Е ПО-ДОБРЕ ОТ НИЩО." (НЕИЗВЕСТЕН)

Ежедневието с 4 деца и пълен работен ден е определено много по-различно от това на забавното минало, когато можех да тренирам по гва пъти на ден, да планирам дългосрочен и краткосрочен тренировъчен процес. Започнах в много по-голяма степен да слушам тялото си, без да се ръководя от време, пулс и план, и да избягвам да се чувствам виновна, ако желаните вид или продължителност на тренировката не се осъществят.

И така, все още си от тези 3 мъдри хитринки, успявам да внедря тренировки в иначе изобилстващия от семейни и професионални задачи ден.

Илиана Илиева

И мястото на тренировките в забързаното ни ежедневие

ПРИСПОСОБЯВАНЕТО към новия тип тренировъчен процес, където семейните и работни задължения доминират, се случи постепенно. Вълнуващо бе да пробвам нови, често спонтанни форми на физическо натоварване. Например, кратка сесия за сила и баланс, в която бебето се използва за тежест (вместо медицинска топка) - изключително забавно и за майката, и за бебето. Или спринтиране след момчета, които са се научили да карат колело. И най-много упражняването от мен тренировъчна форма през последните 11 години - крос с количка. Статистиката показва, че за този период детската ни количка е изминала над 12 000 км и накладките на спирачките, и гумите трябва да бъдат сменени 2 пъти. Като цяло тренировките с количка наблягаха на словата издръжливост, но нерядко, когато бебето се събудеше далеч от вкъщи, се превръщаха в най-мотивиращият високоспурсов спринт. Благодарение на този тип тренировки, достигнах изненадващо добра форма през 2014 година и заедно със съотборниците от Халден Скиклуб - Емил Вингстед, Мари Фастинг и Боян Блумешайн - станяхме първите в историята на Норвегия държавни шампиони на спринтова щафета.

Като цяло, наблягам на разнообразието в тренировките в зависимост от сезона,

самочувствието и времето, което имам на разположение - ски, колело, бягане, дълги кросове, кратки интервали. Нерядко имам само 30 минути (с преобличането), но въпреки това се получава ефективна и зареждаща тренировка. Опитвам се всяка седмица да включавам в тренировките вискоинтензивна сесия, дълъг крос (или дълго колоездене/ски бягане), и сила (с помощта на фитнес въжетата, които закачам на две куки на тавана в кухнята). Вигда и преобладаващият тип тренировки варира според сезона. Понякога слушам аудиокниги по време на тренировка. Тогава се прибирам не само с нови ендорфини, а и с разширен кръгосор. В началото, когато се абонирах за платформата с аудио книги, изслушах доста книги за спортна психология. Проумях, че много от резултатите ми в миналото можеха да бъдат по-добри, ако тогава знаех нещата, които научих от книгите. Не трябва да подценяваме психологичния елемент при подготовката на порастващите - той може да е разликата между високи и посредствени постижения, и между това дали младите изобщо ще останат в ориентироваческата общност.

Някои от аудиокнигите, които изслушах, правиха аналогия между подготовката и работата на военните и тази на елитните спортисти. **ДИСЦИПЛИНАТА**, добрия

Iliana Ilieva, 41 years young mother of four boys, wife, employee and a Bulgarian Orienteering Champion shares her way of finding fragments of time for training in and out of her Nordic home.

Will to Train, Discipline and Adaptation are the main virtues that wheel her body and mind across her sport path.

She also favours some words of elders' wisdom:

- "If your work interferes with your training, stop working." (Vasil Shandurkov, her father)

- "You don't train only if there are stones falling outside, big ones..." (Vasil Shandurkov)

- "A little is better than nothing." (Unknown)

Currently, Iliana is still one of the most successful Bulgarian competitors (W21).

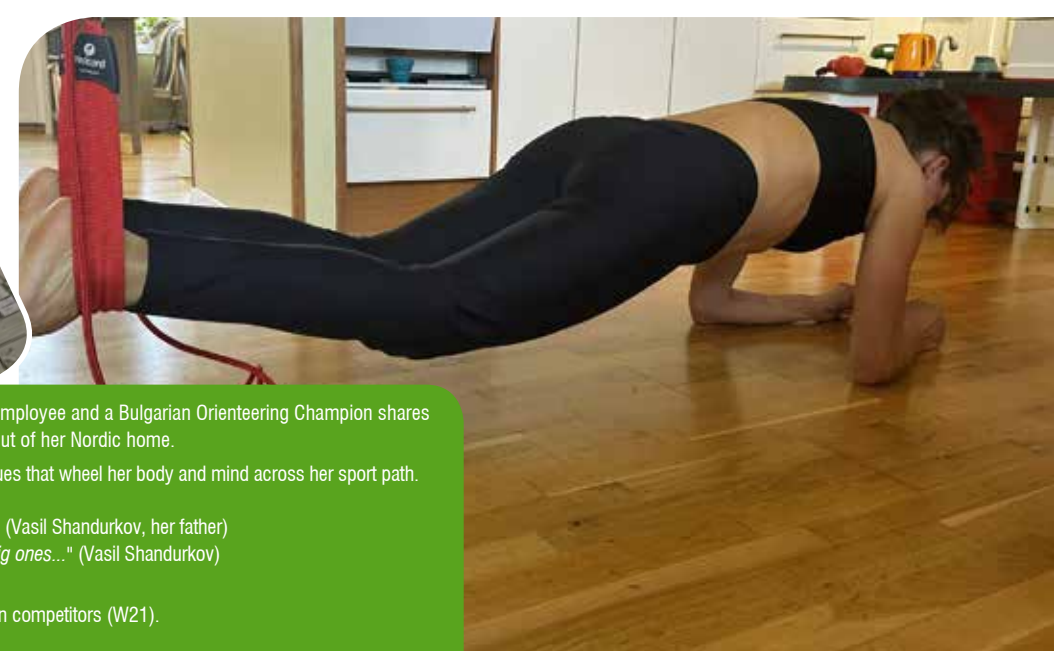
план и фокус, дори върху най-малките елементи, бяха акцентирани. За мен дисциплината, и в частност ефективността и приоритизирането, са изключително важни, за да може гните ми да са успешни - т.е. да усещам, че се справям със задълженията си на работа, вкъщи и (оптимално) да ми остане малък прозорец от време за физическа дейност. Не помня от кога не съм сядала да изгледам някоя филм, само за гледането... Ако нещо ще се гледа е между грутото - като страничен фон на съзването на грехи или ваденето на мянната, или докато се правят силови упражнения на пода.

Тъжното е, че Халден изобилства от хубави технически тренировки, но аз изключително рядко мога да се включавам в тях. Може би, когато децата пораснат и (да се надяваме) им харесва да тренират ориентирание, ще се опитваме по-често, и заедно с тях, от физически и технически тежките райони в тази част на Норвегия.

Що се отнася до децата, бройката 4 звучи внушаващо за повечето български, а вече и норвежки представи. Но децата никога не са били пречка да се занимаваме с това, което обичаме, и да пътуваме където искаме. Те дори са мотивиращ фактор за бързо предвиждане по маршрута и

за добро ориентиране, защото винаги чакат усмихнати и нетърпеливи на финала. Целта ми е да бъда добър и мотивиращ пример за тях и да им покажа колко прекрасен е нашият спорт.

Колкото и смешно да звучи - нерядко съм казвала: "Ще отида да си потичам, та да си почина." Да, ароматът на гората, чистият въздух, възможността да останеш сам с мислите и да се заредиш с позитивизъм и енергия, са неустойими. Тялото се изморява, но главата релаксира. А най-веселите и зареждащи както емоционално, така и физически, ориентировачески приключения, са участията ни в България. 2024 година ни поднесе едно от най-хубавите и запомнящи се лета. Аз и по-големите деца участвахме в цели 24 старта от държавния календар. Видяхме се и се забавлявахме с толкова много приятели. При всичкото ми уважение към меката на спорта - Скандинавието - атмосферата край българските състезателни арени е по-топла, по-приятелска и по-сплотена. А и няма как да се отрече небезизвестното предимство на скара-бирата и тържествените награждавания, която България има в организационен план. Затова и на семейството си, и на всички български ориентировачи пожелавам да сме здрави, позитивни и да се срещаме често! 🏆

БАНСКО, 2024: СВЕТОВНОТО СТУДЕНТСКО ПЪРВЕНСТВО

Тодор Педев

Банско - домакин на
Световното студентско първенство
по ориентирание за 2024 г.

Карта долу - Спринт Мъже (1)
Карта вдясно - Средна дистанция M21E

Световното студентско първенство по ориентирание за 2024 г. се проведе в Банско от 1 до 5 август.

Събитието бе организирано от Международната федерация за университетски спорт (FISU) съвместно с АУС "Академик", Българската федерация по ориентирание и Клуб по ориентирание "НСА СИВЕН". Това бе първото от трите Световни първенства, на които клубът бе в основата на организацията и то само в рамките на три месеца.

Кандидатурата на Банско за домакин на световната нагпревара беше единодушно одобрена на сесия на Международната университетска спортна федерация още през 2020 г. Аргументите - предизвикателни и атрактивни терени и маршрути както в старинната част на града, парка и крайградските зони,

World Student Orienteering Championships 2024 was held in Bansko from 1st to 5th of August.

The event was organized by the International Federation for University Sports (FISU) together with AUS "Akademik", the Bulgarian Orienteering Federation and Orienteering Club "NSA SIVEN".

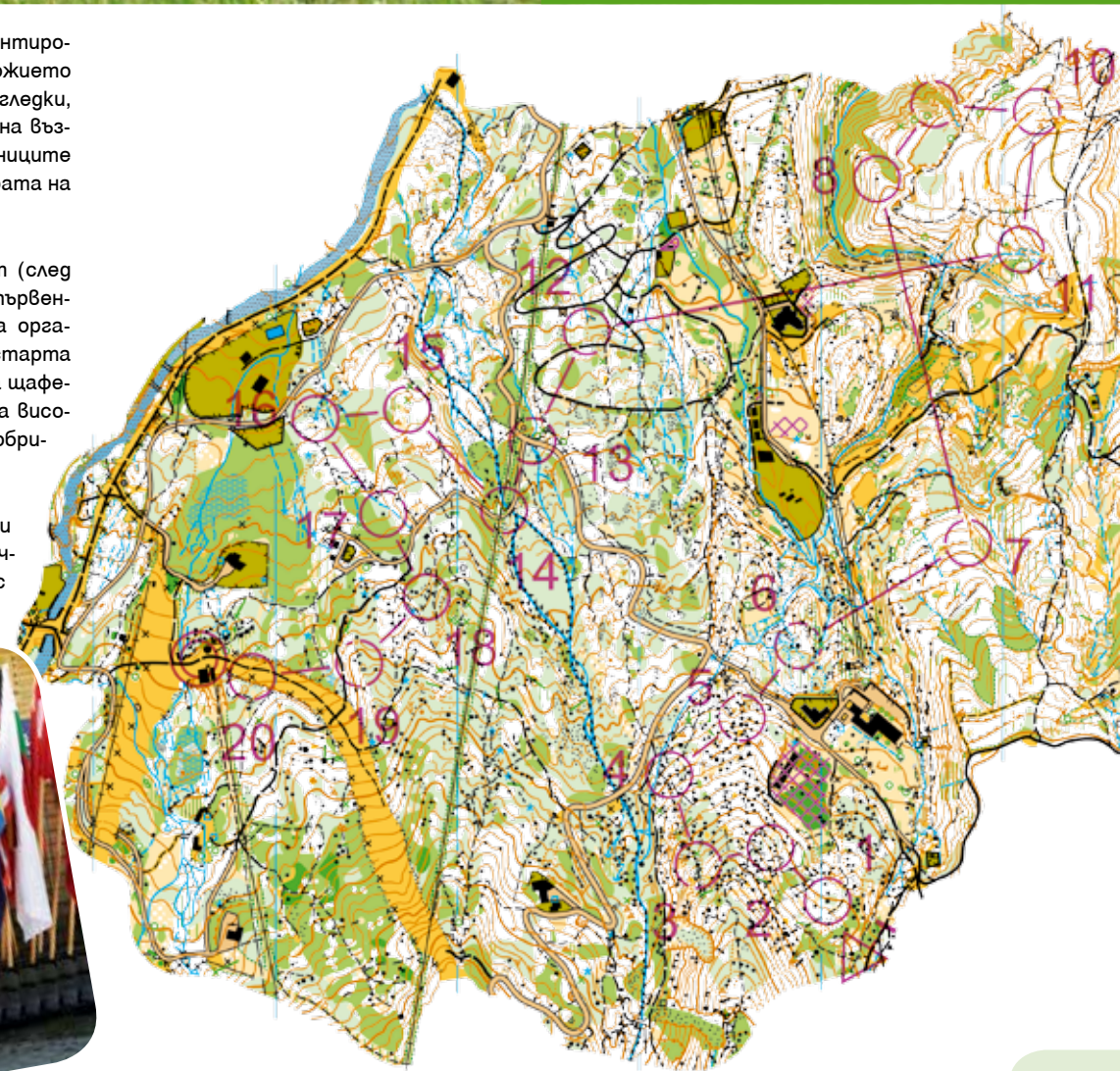
Bulgaria organized for second time (after 2002) the World Student Championship. This time - at Pirin Mountain - magic views, a good accommodation and a unique opportunity for the participants to get into the history, traditions and culture of Bulgaria.

238 young competitors from 30 countries took part in the event. Boyan Ivandzhikov performed excellently with 5th place in the Sprint distance.

така и в известната сред ориентировачите зона "Мотиката" в подножието на Пирин - изключително красиви гледки, добра база за настаняване, уникална възможност за запознаване на участниците с историята, традициите и културата на България.

България организира за втори път (след 2002 г.) Световно студентско първенство, което премина при отлична организация. Бяха проведени четири старта в дисциплините спринт, спринтова щафета, средна дистанция и щафета на високо техническо ниво, където най-добрите победиха.

Състезанието привлече 238 млади състезатели от 30 държави. Отлично се представи Боян Иванджиков с 5 място на спринтовата дистанция.

ПЪРВОТО СЪСТЕЗАНИЕ ПО ОРИЕНТИРАНЕ В БАХРЕЙН

В края на октомври 2024 г. Бахрейн посрещна световните игри за ученици - GIMNASIADE 2024, а дисциплината ориентиране направи своя дебют на тази международна сцена в един уникален и изключително предизвикателен терен - пустинята на Бахрейн.

Събитието привлече международно внимание и събра едни от най-добрите млади състезатели в този спорт.

ТРУДЕН И ЕКЗОТИЧЕН ТЕРЕН: ПУСТИНЯТА НА БАХРЕЙН

Теренът, избран за състезанията, се намираше в пустинен район, известен със своите широки открити пространства, сух климат и специфична растителност. За разлика от гористите и планински райони, към които състезателите обикновено са свикнали, пустинята в Бахрейн предлагаше напълно нови предизвикателства. Отсъствието на висока растителност

и ясно изразени ориентири затрудни навигацията и изискваше повишено внимание при избора на варианти и използване на азимут при придвижването по маршрутите.

Жаркото слънце и високата влажност добавиха още към трудността на трасетата. В такива условия топлината и липсата на сянка поставиха състезателите пред допълнително физическо и психическо изпитание, а за техническия екип предизвикателството беше да създаде карта, която да е максимално точна, ясна и лесна за ориентиране в условия на пустинен ландшафт.

ПОДГОТОВКА И КАРТОГРАФИРАНЕ

Подготовката на игрите започва още в края на 2023 г., когато гоцент Тодор Педев посещава Бахрейн, за да уточни детайлите по участието и да координира дейността на българския технически екип с местните организатори.

Месеци по-късно, Петър Доганов, водещ специалист в картографирането, се заема с деликатната задача за избора на подходящ район и създаването на детайлна карта на терена.

Картографирането на такъв терен изисква специално внимание към дребните детайли - всяка промяна в релефа и всяка дори и незначителна растителност трябваше да бъдат точно отбелязани, тъй като в пустинята те стават ключови ориентири.

Венцислав Венеф

Българският технически екип с ключова роля за успеха на GIMNASIADE 2024

На 23 октомври с пишна церемония претолонаследникът на Бахрейн откри на националния стадион XI-те Световни игри за ученици - GIMNASIADE 2024.

Още на следващия ден българският екип започна подготовката на района за състезанията по ориентиране. Петър Доганов се зае с допълнителни актуализации на картата, тъй като джуните и някои теренни особености се бяха променили под влиянието на пустинните ветрове. Антон Гочков и Венцислав Венеф поеха задачата по маркиране на трасето, което пък от своя страна се оказа доста трудоемко, тъй като всички ориентири трябваше да бъдат устойчиви на пустинния вятър и високата температура.

СЪСТЕЗАНИЯТА: ПРОВЕРКА НА ИЗДРЪЖЛИВОСТТА И ДУХА НА УЧАСТНИЦИТЕ

Трите старта по ориентиране бяха сред най-вълнуващите моменти на игрите.

Програмата на състезанията включваше три дисциплини, които тестваша както уменията, така и издръжливостта на състезателите.

Първият старт беше спринтова дистанция - динамично състезание, в един от оазисите на Бахрейнската пустиня превърнат от домакините в прекрасна зоологическа градина (*карта вляво - Спринт, Мъже*).

Средната дистанция (*карта вдясно - Средна дистанция, Жени*) на следващия ден изискваше концентрация и добра преценка, тъй като липсата на естествени ориентири затрудняваше навигацията и постави участниците пред редица изненади в новата среда на Бахрейн.

След ден за почивка програмата завърши със смесена щафета на приятелството - събитие, което подчерта важността на сътрудничеството и духа на взаимопомощ между младите атлети, превръщай-

At the end of October 2024, Bahrain welcomed the world school games - GIMNASIADE 2024, and the discipline of orienteering made its debut on this international stage in a unique and extremely challenging terrain - the desert of Bahrain.

Orienteering competitions in Bahrain desert will go into the history of GIMNASIADE 2024 as a unique and inspiring sport event. Bulgaria's contribution is not only to the success of the games, but also to the development of the Orienteering in new and different terrains, setting standards and examples for future events in the world of sports.

ки състезанията в събитие, обединяващо участниците от различни страни.

БЕЗЦЕННАТА ПОДКРЕПА НА ДОМАКИНИТЕ

Важна роля за успеха на събитието изиграха и домакините от Бахрейн, които заедно с Българския екип създадоха безопасна и добре организирана среда за всички състезатели. Демонстрираха, че с професионализъм и добра координация дори екстремните терени могат да бъдат успешно адаптирани за ориентиране.

Осигуряването на доброволци за изграждане на арените, подготовка на церемониите по награждаване, логистична помощ и осигуряване на вода за финала допринесоха за гладкото, безопасно и успешно провеждане на първите в историята на Бахрейн състезания по ориентиране.

ПРИЗНАНИЕ ЗА ТЕХНИЧЕСКИЯ ЕКИП ОТ БЪЛГАРИЯ

Безупречната организация и приятелската атмосфера, които съпътстваха състезанията, са резултат от всеотдайната работа на българския технически екип, включващ Тодор Педев, Петър Доганов, Антон Гочков и Венцислав Венеф. Техните усилия осигуриха гладкото и качествено протичане на събитието.

Не е случайна високата оценка, дадена от Татяна Календероглу - представител на ръководството на Международната федерация по ориентиране, която оцени високо труда на българския екип в специална статия, публикувана на официалната страница на международната федерация.

Състезанията по ориентиране в пустинята на Бахрейн ще останат в историята на GIMNASIADE 2024 като уникално и вдъхновяващо спортно събитие. Приноса на България е не само за успеха на игрите, но и за развитието на ориентирането в нови и различни терени, поставяйки стандарти и примери за бъдещи събития в света на спорта.

Константин Коинов

И трите сестри имат отлични постижения - и то на световно ниво - извън ориентиранието, но за това ще стане дума в някой от следващите броеве на БГ Ориентиране

Едно уникално явление в българското ориентирание (и може би в света?!) е семейството на Соня и Иван Дяксови.

Може би не е рядко явление в едно семейство да има три дъщери, но и трите да се занимават със спорт, в който постигат големи успехи, мисля, че се случва рядко. А за българското ориентирание - такова със сигурност не се е случвало в цялата му 70-годишна история досега. В миналия брой, когато представихме "Карлак" Смолян, стана въпрос и за сестрите Дяксови, но сега ще им отделим по-специално внимание. Защото го заслужават!

Най-голяма е Антоанета (Тони), средната е Андрия (Ади), а най-малката се казва Евангелина (Ева). В щафетните бягания, обаче, подредбата задължително е 3-1-2. **Това е формулата за девет (до момента) държавни титли от щафети: шест в ски-О и три в лятното ориентирание.**

Ади - дебют на ЕП прави на 13 години (EYOC 2013, Португалия), където се класира 10-та на спринта при Ж16. Две години по-късно вече е с бронзов медал EYOC 2015, Румъния, и EYOC 2016, Полша - сребърен - и в двата случая на дългата дистанция. **Бронзовият медал от Румъния е исторически, тъй като това е първият медал от дълга дистанция, спечелен от български ориентировач на ЕП или СП във всички възрастови групи.** Други международни подиуми за Андрия Дяксова са: 5-то място на спринта при Ж18 на EYOC 2018, България; 4-то място на средната дистанция при Ж17 - EYSOC 2017, Финландия; 5-то място в спринта при Ж20 на младежкото световно по ски-ориентирание в България 2018; 5-то място в дългата дистанция на СП по Ски-О за младежи до 23 години в Норвегия и шесто място в генералното класиране за СК по Ски-О до 23 години. Шесто място в спринта на Световното студентско първенство по Ски-О в Швейцария през 2024 г. Ади спечели и купа "България" при Ж21 Елит в Боровец през 2023 г.

О-АКЦЕНТ: СЕСТРИТЕ ДЯКСОВИ

И трите сестри имат участие в щафетите на България и няколко подиуми на EYOC 2015 - 5-то място - Ади, 2018 - 5-то място - Ева, EYSOC 2016 - 4-то място - Ади и Ева, МСПСО - 4-то място - Ади и Ева. В спринтовите щафети две от сестрите партнират в различни години на Станимир Беломажов. Ади и Тачо стават шести на СП във Финландия през 2022, а Тони на първото Световно студентско първенство по ски-ориентирание в Русия през 2016 печелят петото място. Ева и Ади в щафета с Ясна Петрова заемат историческото девето място на СМП през 2019 в Дания.

Тони е записала най-доброто българско женско класиране на спринт в МСПО досега - 11-то място през 2015 в Норвегия. Ади пък има най-доброто женско класиране на МСПО на дълга дистанция за последните 20 години - 17-о място през 2019 г. в Дания. В цялата история единствено Тания Мерови (също от Смолян) се е класирала по-напред - 15-та в класическата дистанция.

A unique phenomenon in Bulgarian orienteering (and perhaps in the world?!) is the family of Sonia and Ivan Dyaksovi.

Perhaps it is not a rare phenomenon in one family to have three daughters, but for all three to be involved in a sport, in which they achieve great success, well, it happens rarely. And for the Bulgarian orienteering - this has certainly not happened in its entire 70-year history so far. In the previous BGO-edition, when we introduced "Karlak" Smolyan, it was also about the Dyaksovi-sisters, but now we will pay special attention to them. Because they deserve it!

The oldest is Antoaneta (Tony), the middle one is Andriya (Adi), and the youngest is called Evangelina (Eva). In relay races, however, the formation is necessarily 3-1-2. **That's the formula for nine (so far) state relay titles: six in ski-O and three in summer orienteering.**

Among their successful ranking since 2013 till now Toni recorded the best Bulgarian women's sprint ranking in JWOC so far - 11th place, 2015, Norway. Adi, on the other hand, has the best JWOC women's long distance ranking for the last 20 years - 17th place, 2019, Denmark. In the entire history, only Tanya Merova (also from Smolyan, Bulgaria) has ranked higher - 15th in the classic distance.

ВАРИАНТ 5 И ЛАГЕРИТЕ ОТВЪД ОРИЕНТИРАНЕТО

СКО "Вариант 5" Търговище е създаден през 1991 година и оттогава насам изминава дълъг път, който превръща клуба в един от най-добрите отбори в страната.

През годините "Вариант 5" се утвърждава с не едно и две неща. Председателят на клуба Диан Бонев и Петранка Ангелова изграждат и подпомагат редица млади и амбициозни състезатели, а също така създават едно от най-големите клубни състезания в страната - Купа "Великден". Едно нещо обаче със сигурност отличава клуба от Търговище и това са топлите взаимоотношения с Швейцария.

През годините това сътрудничество е родило и осъществило множество безкрайно полезни идеи, както в ориентиранието, така и в социален аспект - чрез осъществяването на проекти в Търговище, които са свързани с култура, младежки дейности, здраве и други.

Един от проектите, който несъмнено остава следа в много млади състезатели, е

O-club "Variant 5" Targovishte was established in 1991 and since then it has passed a long way, which turns the club into one of the best teams in the country.

Over the years, "Variant 5" has proven itself with more than one or two initiatives. The chairman of the club - Dian Bonev, and Petranka Angelova, build and support a number of young and ambitious competitors, and also create one of the biggest club competitions in the country - "Velikden" Cup. But there is one thing certainly that distinguishes the club from Targovishte - the warm relations with Switzerland.

Over the years, this cooperation has given birth to and developed many useful ideas, both in orientation and in a social aspect - through the implementation of projects in Targovishte that are related to culture, youth activities, health and others.

Such an initiative is the united sport camp, organized in 2004, Sumiswald, Switzerland. Other similar camps are organized in different parts of Switzerland as well as in Slovenia and in the Czech Republic.

Иван Сираков

За съвместните тренировъчни лагери с швейцарци в чужбина

А ето и кратък фоторазказ от един от участниците в лагера - Юлия Георгиева:

свързан със съвместните тренировъчни лагери с швейцарци в чужбина. Аз лично съм имал късмета да участвам в такива. През годините много състезатели, които не са членове на "Вариант 5", също са се възползвали от тези лагери, които винаги са били с много добра организация - качествени тренировки в комбинация с много добри културна и социална програми.

Първият такъв съвместен лагер се осъществява през 2004 година в Сумисвалд, Швейцария. Други подобни лагери са организирани както в различни части на Швейцария, така и в Словения и Чехия. През тези 20 години стотици деца от България са имали възможността да се докоснат до ориентиранието и културата на тези държави, благодарение на този пилотен проект, който Диан, Петранка и техният швейцарски приятел Марк Лемау стартират и поддържат и до ден днешен. През годините често разходите за децата частично или напълно са били покривани от Швейцарското сдружение "Вариант 5", което със сигурност също е оказвало влияние върху възможностите за участие на повече деца от България.

През тази 2024 година с два буса състезатели - един директно от Държавното първенство в Пловдив и втори от Търговище, заминаха за Чехия, където се срещнаха с групата на швейцарците и съвместно проведоха един изключително полезен и незабравим лагер. Арена на тренировките бяха терените около гр. Докси - център на Световното първенство за мъже и жени през 2021 година.

Костагин А. Новаков

Есенен лагер
на Националния отбор
[18-20.10.2024 г.]

ТЕХНИЧНИ МАРШРУТИ НА ЛАГЕРА В МИЙКОВЦИ

Националният отбор по ориентирание проведе първия си есенен лагер в района на с. Мийковци.

Група от над 20 състезатели и треньори се събра от 18-ти до 20-ти октомври, за да проведе общо пет технически тренировки.

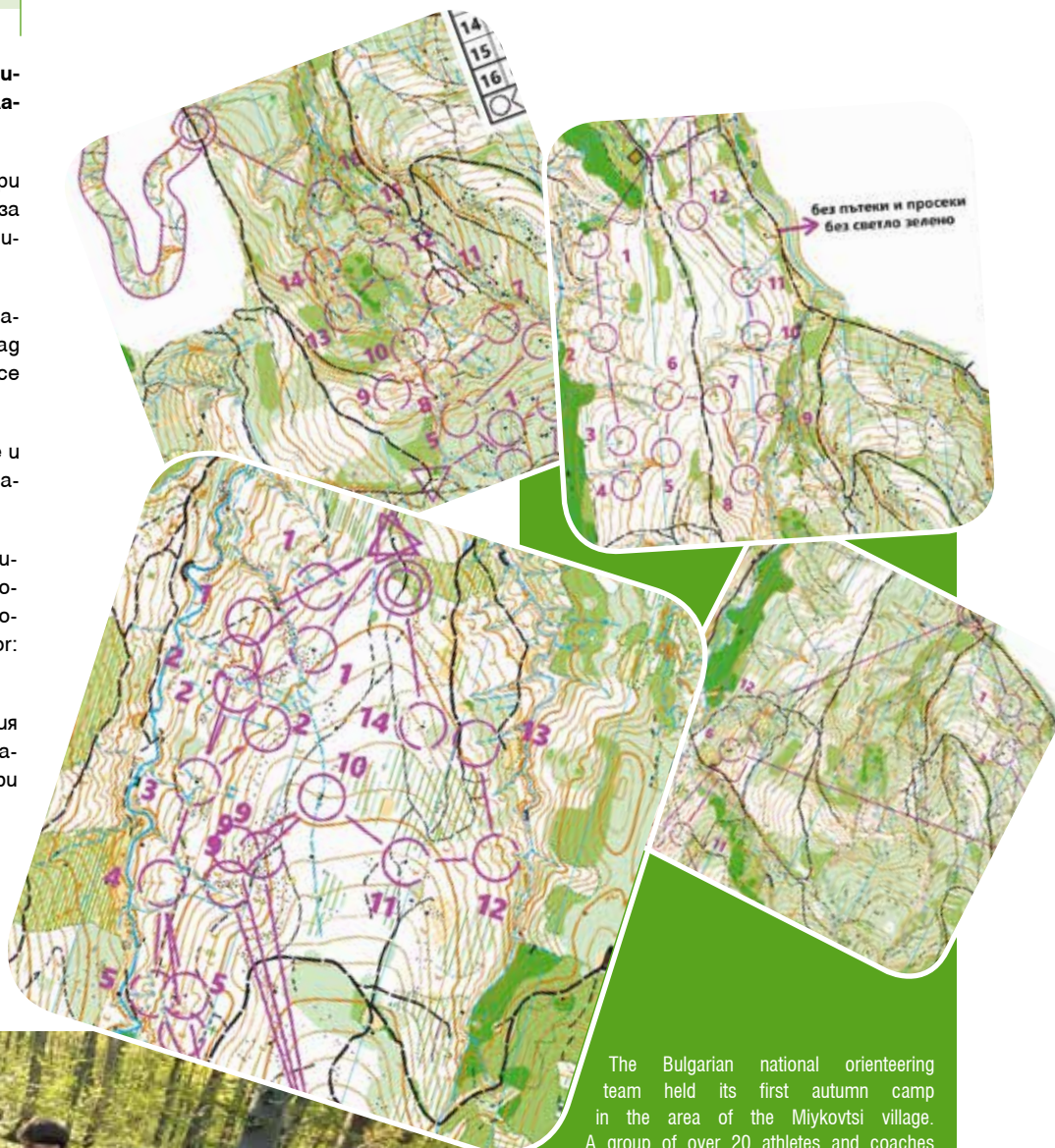
Участие в лагера взеха 16 поканени национални състезатели, както и още над 10 състезатели и треньори, включили се към отбора на свои разности.

Участниците случиха на слънчево време и добри лагерни условия, като бяха настанени на ръба на тренировъчния район.

На снимките можете да разгледате картите и маршрутите, подготвени от националния треньор Иван Сираков, а GPS проследяване е достъпно на сайта на Loggator: <https://loggator.com/users/60/events>.

Следващият есенен лагер на националния отбор ще се проведе в местността "Узана", край Габрово, от 1-ви до 3-ти ноември 2024.

Карта: СКО Чумерна Елена

The Bulgarian national orienteering team held its first autumn camp in the area of the Miykovtsi village. A group of over 20 athletes and coaches gathered from 18th to 20th of October and participate in a total of five technical training sessions.

16 invited national athletes took part in the camp, as well as more than 10 athletes and coaches, who joined the team at their own expense. The participants happened to have sunny weather and good camp conditions, being accommodated on the edge of the training area.

In the photos you can see the maps and routes, prepared by the national coach Ivan Sirakov, the GPS tracking is available on the Loggator site: <https://loggator.com/users/60/events>.

The next autumn camp of the national team will be held in the area "Uzana", near Gabrovo, from November 1st to 3rd, 2024.

Я ДА СИ ПОГОВОРИМ И ЗА ПОСТОЯНСТВОТО

Има такива шампионати като Военно световно първенство по ориентирание "СИЗМ".

Обикновено нивото им е само една идея по-ниско от световните първенства, тъй като участват едни и същи състезатели. Много български ориентировачи са участвали в тях, но никой не е споменавал в своята визитна картичка за класиране. Някои от тези ориентировачи са завършвали маршрутите като "прабългари, току-що слезнали от коня".

И така. Годината е 2006-а, а Военното световно първенство се провежда в Бразилия. Месец ноември в Южното полукълбо отговаря на месец май в северното. Ние летим от Мюнхен до Сао Пауло, после сме първо на 4-дневен лагер в Куриба (малко градче "само" 4 милиона жители) и после пристигнахме в Гуарапуава.

Във военния отбор на България участват и едни от най-добрите ориентировачи, между които Кирил Николов - Дизела и Иван Сираков. Иван Сираков току-що бе станал Европейски юношески шампион. Как се класираха? Те ще ви отговорят. Но не завършиха в първата десетка, дори в някои от стартовете се декласираха. При въпроса ми към Дизела - защо не завърши,

ми беше отговорено, че се е "дехидратирал". Обясних му, че за следващия старт ще му дам войнишка манерка, за да я закачи на кръста си. Да не уточнявам, че не се заинтересуваха колко е струвал билета и кой се е молил да се отпуснат тези средства. Това беше най-малката беда за класирането. Прибираме се и на летището в Щутгарт, в автобуса от самолета на пистата до летището, се засичахме със Стефка Костагинова - да, олимпийската шампионка и дълги години носителка на световния рекорд на висок скок, за която класирането на второ място беше поражение. В момента е шеф на БОК.

Тъй като тя се познава с ръководителя на военния отбор, се зарадва като ни видя, още повече, че сме българи-спортисти и ни попита откъде се връщаме. Ние отговорихме, че идваме от Военно световно първенство. Стефка зададе простичкия въпрос: "Как се класирахте?". Както се смеехме в автобуса, настана неловко мълчание. Стефка Великодушно отклони темата.

В мен останаха размисли по въпроса. Защо някои български ориентировачи минаха като метеори с единични световни класирания, а не с постоянство, правеха се никому ненужни преходи и неоправдани

Доц. Ради Ганев, доктор

Размисли и страсти за Военното световно първенство по ориентирание "СИЗМ", 2006 г.

рекорди и времезамервания. Но... кой съм аз, че да питам.

Двукратният Световен шампион Станимир Беломъжков - Тачо е от друга планета. За неговите постижения във военните шампионати ще стане дума в някой от следващите броеве.

А към всички ориентировачи се обръщам с една молба: когато ви срещна по маршрута и ви попитам: "Къде сме?" - покажете ми, ама на моята карта, а не като Тишо Кузманов, който ми отговори: "На шуменското плато сме, Рагу!".

Associate Professor Radi Ganev, doctor - shares his thoughts about *sport persistence* during past events, such as World Military Orienteering Championship, 2006, Brazil, where few of our best national competitors did not perform well (shortly before that one of them became European Junior Champion).

On the other hand, he mentions Stanimir Belomazhev as "one from another planet". Radi Ganev decided to keep Stanimir's achievements in the Military Championships for one of the future BGO editions.

Бебоци

Дарина и Рагина -
внучетата на Милко Станев от Казанлък

Акси с Павел, Яна с Елена и Петър -
внучета на Лидия и Цани Николови от "Узана", Габрово

Поли на Танчето и Митко
от "Сърнена гора", Стара Загора

Юбиляри

Георги Жълтов
90 години

Христо Казаков
80 години

Константин Койнов
60 години

Даниел Божидаров
50 години

Ивайло Петров
50 години

Стефан г-р Димитър Чолаков
80 години

In Memoriam

Григор Георгиев - Гришо

Number One

ADVERTISING

ПРОДАЖБИ НА ЕДРО НА:

РЕКЛАМЕН
ТЕКСТИЛ

Keya

JAMES &
NICHOLSON

myrtle
beach

SOL'S

VALENTINO

РЕКЛАМНИ
СУВЕНИРИ

promobox
promotional business gifts

hidea
cool

More than Gifts

COLLECTION

TOPS

impression

xd connects

ЛУКСОЗНИ
БИЗНЕС
ПОДАРЪЦИ

FERRE

ungaro

BOSS
HUGO BOSS

CERRUTI

BALDININI

cacharel

www.n1adv.com

